

GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2018.

Veleposlanik
Krista

Molitveni tjedan,
7. do 16. prosinca 2018.

GLASNIK

reformacije

Broj 3, 2018.

U OVOM BROJU:

Predgovor
Veleposlanik Krista

Petak, 7. prosinca 2018.
Svjetlost svijetu

Subota, 8. prosinca 2018.
Organizirani za službu

Nedjelja, 9. prosinca 2018.
Poput jesenjeg lišća

Srijeda, 12. prosinca 2018.
Pionirski rad Evanđelja

Petak, 14. prosinca 2018.
Propovijedanje evanđelja svakom stvorenju

Subota, 15. prosinca 2018.
U dobro vrijeme i u nevrijeme

Nedjelja, 16. prosinca
Ja sam s vama u sve dane

GLASNIK reformacije
Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXIV
Broj 3

Izlazi tri puta godišnje
ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Mladen Aradski
Grafička priprema i dizajn:
Goran Andelić

U GLASNIKU REFORMACIJE
izlaze članci biblijsko-religioznog,
moralno-poučnog i zdravstvenog
sadržaja te izvještaji o misionarskoj
djelatnosti naše crkve diljem svijeta.

Molitveni tjedan

U ovom vremenu informacija relativno je lako sazнати нешто о људима тако што ћете на интернету претражити и видјети тко су њихови пријатељи.

U Svetom Pismu, наš Gospod Isus Krist objavljuje: „Vi ste prijatelji моји ако чините што god vam ja zapovijedam. Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna што чини njegov gospodar. Vas pak nazvah prijateljima, jer vam obznanih sve што sam чuo od Oca svojega. Ne izabrate vi mene, nego ja izabraх вас i postavih vas da idete i plod donosite i plod vaš da ostane; da vam dadne Otac што god zaišćete u moje ime.“ (Ivan 15:14-16).

Krist nam, као svojim prijateljima, daje zadatak да Ga pravilno predstavimo onima koji Ga ne poznaju. Shvaćamo ли ову odgovornost ozbiljno? Cijenimo ли ову veliku privilegiju onako kako bismo trebali? Još jedna godina se približava kraj, а naš Najbolji Prijatelj izljeva svoje mnogobrojne blagoslove na svakoga od нас. Zar nije vrijeme да ih još slobodnije dijelimo sa svima koji Ga nisu upoznali – или koji su možda zaboravili na Njega? U Mateju 28:19,20. Gospod nam nalaže: „Idite, dakle, i učinite učenicima sve narode krsteći ih u име Oca i Sina i Duha Svetoga, учећи ih držati sve што sam vama zapovjedio. I evo, ja sam с вама u sve dane do svršetka svijeta.« Amen.“

Ovogodišnje štivo за čitanje, Veleposlanik Krista, treba nas nadahnuti i motivirati na dublju revnost kako бисмо pravilno predstavili uzvišenu vlast i nesebična načela trećeg neba – nebeske svetinje, где vlada naš Gospodar. Ono nas treba sposobiti neophodnim sredstvima za efikasnije vršenje Gospodnjeg naloga.

Neka svatko od нас uz molitvu vodi računa о svojim duhovnim potrebama u ovom pogledu, dijeleći оve propovijedi с onima koji su usamljeni ili vezani за domove, imajući u vidu оve datume:

Molitva i post – subota, 15. prosinca,
Darovi za misije – nedjelja, 16. prosinca.

Naša je molitva да Kristov Duh osnaži naša srca како бисмо свесрдно прихватили ову priliku, у жељном iščekivanju да Очеvo djelo izvršavamo još usrdnije (Luka 2:49).

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10000 Zagreb
Tel/faks: (01) 36 34 067
E-mail: info@rpasd.hr
Prema mišljenju Ministarstva kulture
i prosvjete Republike Hrvatske,
Kl. ozn. 612-10/93-01-161,
Ur. broj: 532-03-1/7-93-01,
od 23. veljače 1993., Glasnik Reformacije
ne podliježe plaćanju osnovnog
poreza na promet.

Veleposlanik Krista

U 2. poslanici Korinćanima, 5. poglavlju, apostol Pavle objavljuje da „ako je tko u Kristu, nova je tvar; staro prođe, gle, sve novo postade“ (stih 17). U 18. stihu on nastavlja iznoseći kako je Krist dao ovim novim bićima službu pomirenja. U 20. stihu on potvrđuje da smo poslani umjesto Krista. Da zaključimo:

1. Nanovo rođeni, postajemo nova bića u Isusu Kristu;
2. Budući da smo nova bića u Isusu Kristu, postajemo propovjednici pomirenja između ljudskog roda i Boga i između ljudi i njihovih bližnjih;
3. Kao nova bića i stoga propovjednici (služitelji), poslani smo umjesto Krista.

Možemo li uvidjeti našu veliku prednost da budemo Kristovi veleposlanici?

Veleposlanik (ambasador) je najviši vladin dužnosnik koji svoju državu predstavlja drugom narodu. Stoga veleposlanik mora biti netko tko je visoko cijenjen kako u domaćoj vlasti, tako i u državi u kojoj gostuje. Kad god je prisutna ozbiljna kriza između dviju država, odmah se traži savjet od veleposlanika koji u mnogim slučajevima služi kao pomiritelj dvaju naroda.

Bibija o svim pravim kršćanima govori kao o Kristovim veleposlanicima koji pred svijetom predstavljaju nebesku vladu. Oni prepoznaju nebeski jezik i prevode ga na jezik ove zemlje. Oni vrše službu pomirenja, predstavljajući Kristov karakter pred svijetom; usmjeravajući pažnju na Krista i posredujući s Kristom za grešnike. Ukratko, oni su Kristovi visoki predstavnici pred svijetom.

Glasnik reformacije, molitveni tjedan 2018.

Kršćanin neće za sebe govoriti da je veleposlanik nego će to otkrивati svojim ponašanjem; njegove riječi i djela pokazuju da on predstavlja Gospodnji karakter. Neće svi služiti istim kapacitetima niti na isti način; ali svako Božje dijete mora biti vjerno svojoj odgovornosti.

Kad su Petar i Ivan dovedeni pred Sanhedrin, njihova hrabrost i smjelo držanje pred najvišim državnim autoritetom doveli su do toga da ih slušatelji „prepoznaše da su bili s Isusom.“ (Djela 4:13).

Uloga veleposlanika donosi velike prednosti i odgovornosti. Predstavljati nebesko kraljevstvo nije mala stvar. Što je s ponašanjem veleposlanika? Sve što on kaže ili učini mora odražavati kraljevstvo koje on predstavlja.

„Krist je i poslije svog uznesenja nastavio svoje djelo preko izabranih poslanika, kroz koje On govoriti sinovima čovječjim i vodi brigu o njihovim potrebama. Veliki Poglavar crkve vodi nadzor nad svojim djelom preko ljudi koji su Bogom određeni da djeluju kao Njegovi predstavnici.

„Položaj ljudi koje je Bog pozvao da riječju i naukom rade na izgradnji Njegove crkve, vrlo je odgovoran. Njihova je dužnost da umjesto Krista pozivaju ljude da se izmire s Bogom, i oni svo-

ju dužnost mogu vjerno ispuniti samo ako mudrost i snagu primaju odozgo.“ – Dela apostola, 266, 267.

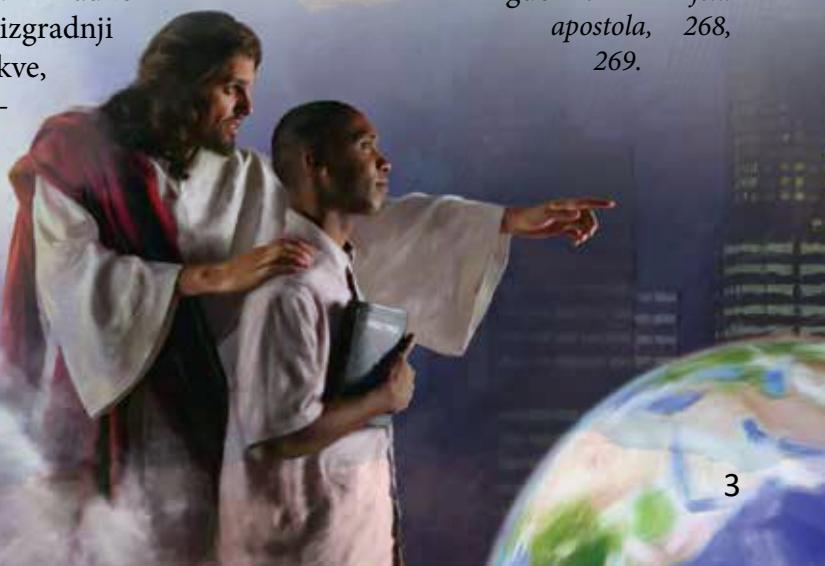
Neposredan kontakt

Veleposlanici moraju održavati stalni kontakt s vladom koju predstavljaju. Oni moraju raditi u savršenoj slozi sa svojim nadređenima iz njihove zemlje.

Isto se mora dogoditi i s Kristovim veleposlanicima. Oni moraju imati stalni kontakt sa svojim Kraljem, Isusom Kristom.

„Tko propovijeda Riječ mora održavati neprekidnu vezu s Bogom putem molitve i proučavanja svetih spisa, jer tu leži izvor snage... S usrdnošću koja se ne može poreći mora se moliti Bogu da ga ojača i okrijepi za životne dužnosti i iskušenja te da se dotakne njegovih usta živim uglenjem s oltara. Kristovi veleposlanici često se previše slabo drže vječne stvarnosti. Ako ljudi budu hodili s Bogom, On će ih sakriti u pukotinu Stijene. Ovakvo skriveni oni mogu vidjeti Boga upravo onako kao i Mojsije. Zahvaljujući sili i svjetlosti koju On daje, moći će razumjeti više i potpunije nego što je to njihov slabi

razum uopće smatrao mogućim.“ – Djela apostola, 268, 269.



Svjetlost svijetu

Sastavljeno iz spisa E. G. White

„Kristovi sljedbenici trebaju biti i suradnici svoga Učitelja; oni moraju, kao što je rekao Pavao biti 'bespriječorni i čisti, neporočna djeca Božja usred naraštaja izopačena i iskvarena, u kojem svijetlite kao vidjela na svijetu.' Primajući blistave zrake Sunca Pravde, mi svojim dobrim djelima tu svjetlost trebamo prenositi i na druge, doprinoseći tako da se ti zraci nikada ne gube niti slabe. Samo ako svojim pozitivnim utjecajem sve one koji nas okružuju vodimo prema nebu možemo biti sigurni da im ne nanosimo nikakvu štetu.“ – 5. Svjedočanstvo, 343, 344.

Sadašnji poziv

„Nevjernički svijet čeka na vaše svjedočanstvo i ja vas preklinjem da milošću Božjom ustanete i ispunite njihova očekivanja. Mrak prekriva zemlju i gusta tama narode; i usred moralne tame koja nailazi na svijet, preklinjem vas koji vjerujete, da posvjedočite onima koji sjede u tami da postoji svjetlost, i da nitko ne mora hoditi u tami; jer sad sja prava svjet-

lost.“ – *The Home Missionary, September 1, 1892.*

„Budući da se zabluda brzo širi, nastojmo biti budni u Božjem djealu svjesni vremena u kojem živimo. Tmina će pokriti zemlju i mrklina narode. I dok su gotovo svi oko nas obavijeni gustom tamom zablude i obmane, mi se trebamo otresti tuposti i živjeti blizu Boga da bismo s Isusova lica mogli crpiti božanske zrake svjetlosti i slave. Što tama postaje gušća i zabluda se množi, trebamo stjecati temeljitije znanje istine i biti spremniji da na temelju Svetoga pisma zastupamo svoje stajalište.“ {Rani Spisi 104.2}

Toliko smo spremni govoriti nježno o našim prijateljima i rođacima, a tako spori govoriti o Onome čija je ljubav nemjerljiva, iskazana u Kristu raspetom među vama.

„Ljubav našeg nebeskog Oca darovana svijetu u Njegovom jednorodenom Sinu dovoljno je nadahnuće za svaku dušu, da svako tvrdo i ljubavi lišeno srce omekša u pokajanju i suosjećajnosti; hoće li, usprkos tome,

nebeska bića u onima za koje je Krist umro vidjeti neosjetljivost na Njegovu ljubav, tvrdoću srca, izostanak odgovora zahvalnosti i ljubavi prema Darovatelju svih dobara? Hoće li manje značajne stvari zaokupiti svu snagu bića a Božja ljubav ostati neuzvraćena? Hoće li Sunce Pravde sjati uzalud? Ako imamo na umu što je Bog učinio za nas, hoće li se Njegovi zahtjevi prema nama smanjiti? Mogu li naša srca biti taknuta, pokrenuta božanskom ljubavlju? Jesmo li spremni biti izabranou posuđe? Zar Božje oko nije na nama, zar nas On ne poziva da šrimo Njegovu vijest svjetlosti? Potrebno nam je više vjere. Moramo čekati, moramo stražariti, moramo se moliti, moramo raditi, tražiti da se Sveti Duh izlije na nas u izobilju, kako bismo stvarno mogli biti svjetlost svijetu.“ – *The Review and Herald, December 15, 1891.*

Vodenim Božjim Duhom

„Kakve su bile posljedice izlijevanja Duha na dan Pedesetnice? – Radosne vijesti o uskrsnulom Spasitelju bile su

Glasnik reformacije, molitveni tjedan 2018.

odnesene do najudaljenijih granica naseljenog svijeta. Srca učenika bila su ispunjena tako dubokom, tako potpunom i tako djelotvornom ljubavlju, da ih je ova ljubav nagonila da idu do krajeva zemlje, svjedočeći: 'A meni se ničim nije hvaliti osim križem Gospodina našega Isusa Krista' (*Galaćanima* 6:14). Oni su propovijedali istinu kakva je u Isusu i srca su se otvarala pred silom vijesti. Obraćeni su prilazili Zajednici sa svih strana. Otpadnici su se ponovno obraćali. Grešnici su se sjedinjavali s kršćanima kako bi tražili dragocjeni biser. Oni koji su bili najgorčeniji neprijatelji evanđelja postali su njegovi pobornici.

Svaki kršćanin je u svom bratu viđio božansko obliće dobrote i ljubavi. Jedan interes je postao važniji od svih drugih, jedan predmet natjecanja potisnuo je sve druge. Jedina težnja vjernika bila je da u karakteru postanu slični Kristu i da rade na proširenju Njegovog kraljevstva.

„Treba primijetiti da se Duh izlio na učenike tek kad su se potpuno sjedinili, tek kad su se prestali boriti za najviše mjesto.“ – *The Review and Herald, April 30, 1908.*

Potreba za usrdnim radom za druge

„Krist svojim učenicima nije rekao da će im posao biti lak. Pokazao im je veliki savez zla koji se svrstao protiv njih. Morat će se boriti „protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima“ (*Efežanima* 6,12). Ali neće biti ostavljeni da se bore sami. Uvjeravao ih je da će biti s njima; a ako pođu s vjerom, stavljuju se pod zaklon Svetog Oca. Rekao im je da budu odvažni i jaki jer će u njihovim redovima biti netko moćniji od anđela – Vojskovođa nebeske vojske. Pobrinuo se za sve što će im biti potrebno u radu i preuzeo na sebe odgovornost za uspjeh. Dokle god budu slušali Njegovu riječ i radili oslanjajući se na Njega, ne mogu doživjeti neuspjeh. Idite svim narodima,

zapovjedio im je. Idite u najudaljenije krajeve svijeta i budite sigurni da će i tamo biti s vama. Radite s vjerom i pouzdanjem jer vas nikad neće zaboraviti. Uvijek će biti s vama, pomagati vam da izvršite svoju dužnost; voditi će vas, tješiti, posvećivati, podupirati i dati vam uspjeh u iznošenju riječi koje će pozornost drugih privući prema Nebu.“ (*Djela apostola* 29,1)

Oni koji postanu djeca Božja imaju obavezu prema Njemu da čine sve što je u njihovo moći da nađu i spase izgubljene. Oni se trebaju koristiti svim mogućim sredstvima da grešnicima prenesu riječ života i spasonosnu Kristovu milost. Imajući na umu žrtvu koju je Krist podnio da bi ljudima ostavio savršen primjer, članovi crkve trebaju slijediti Njegov primjer samodriganja i samopožrtvovnosti, kako bi mogli spasiti duše koje propadaju u nevjeronjanju i grijehu...

A ipak, postoji mnogo članova crkve koji ne osjećaju dovoljnju odgovornost da Krista obzname svojim prijateljima i bližnjima! Kad bismo svi u svojima srcima gajili Kristovu ljubav, a istinu na svojim usnama, kad bismo bili revni u otvaranju riječi života ljudima oko nas, pokazujući im što Krist nama znači i što je spremjan biti i njima, još stotine bi se danas radovale u istini. Međutim, mi se zatvaramo u sebe. Čini se da mislimo da nam je dobro, i da nije na nama da govorimo o Kristu. Zar On nije nama sve u svemu? Ako zadobijemo određene pobjede, zar one nisu izvojevane kroz Njegovu milost? Zašto Ga onda ne bismo uzdizali? Parabole o izgubljenom novčiću i izgubljenoj ovci uče nas najdragocjenijoj pouci. One se bave temom čovjeka koji je izgubljen i ponovno pronađen. Mnogo, mnogo više ljudi bilo bi pronađeno kada bi se za njih radilo kao što je predstavljeno u ovim parabolama.

Rast u blagodati pokazuje se povjećanjem sposobnosti za rad u Božjem djelu. Onaj koji uči u Kristovoj školi znaće kako se treba moliti i kako govoriti u Učiteljevo ime. Shvaćajući da mu nedostaje mudrosti i iskustva, on

će se upisati u školu velikog Učitelja, jer zna da samo na taj način može stići savršenstvo u Gospodnjoj službi...

Članovi crkve, molite se da vas Gospod potiče na otvaranje Biblije pred drugima, kako bi vršili misionarsko djelo za one kojima je potrebna pomoć. Neki će biti spašeni na jedan, a neki na drugi način, ali djelo uviđek treba biti izvršeno tako kao da ga Gospod vodi.

Pripremimo se uzdići Gospodnje mjerilo, standard čistoće i svetosti. Neka svaka duša očisti svoje srce, i neka se pripremi za Gospoda kad bude došao u sili i velikoj slavi. Neka vjernici budu probuđeni Kristovom milošću na spašavanje svojih bližnjih...

O, kako je svečano i važno djelo koje nam je povjereno! Koliko je dalekosežno u svojim rezultatima! Kako trebamo zadobiti snagu i mudrost koje su nam neophodne za uspješno izvršavanje ovog djela? Kao što je Danijel tražio Gospoda, tako Ga i mi trebamo tražiti. Danijel kaže: „I upravih lice svoje prema Gospodinu Bogu iščući molitvom i preklinjanjima, u postu i kostrijeti i pepelu.“ Trebamo tražiti Gospoda u poniznosti i pokajanju, priznajući svoje grijehu i dolazeći u prisno međusobno jedinstvo. Braćo i sestre, molite se, molite se, i za sebe i za druge.

Svoje molitve Gospodu trebamo upućivati u vjeri i poniznosti, vjerujući nepokolebljivo da će On stvarno radići za nas kao i za sve one koji iskreno traže spasenje. Više vremena trebamo posvetiti usrdnoj molitvi. S povjerenjem malog djeteta trebamo prići našem nebeskom Ocu i povjeriti Mu svaku našu potrebu. On je uvijek spremjan oprostiti nam i ukazati nam svoju pomoć. Opskrba božanskom mudrošću je neiscrpna, i Gospod nas ohrabruje da se tim izobiljem opskrbujemo u svakoj svojoj potrebi...

O, kako bismo trebali gorjeti od želje da osobnim iskustvom upoznamo Boga, da se u predvorju Svetišta rukama vjere u molitvi držimo za Njegova obećanja i da svoju bespomoćnu dušu povjerimo Onome koji

nas može spasiti. Njegova dobrota i ljubav stvarno su bolje od života.

Kad bismo samo shvatili kako je Krist usrdno radio kako bi svijet posijao sjemenom evanđelja, mi koji živimo na samom kraju vremena milosti trebali bismo neumorno raditi da kruhom života nahranimo duše koje propadaju. Zašto smo toliko hladni i nezainteresirani? Zašto su naša srca toliko neosjetljiva? Zašto smo tako nespremni predati se djelu kojem je Krist posvetio svoj život? Nešto se mora napraviti kako bi se izlječila strašna nezainteresiranost koja nas je obuzela. Pognimo svoje glave u poniznosti dok uviđamo koliko smo manje učinili u sijanju sjemena nego što smo mogli.

Moja braćo i sestre, govorim vam riječima ljubavi i nježnosti. Ustanite i bezrezervno se posvetite djelu nošenja svjetlosti istine za ovo vrijeme onima koji su u mraku. Držite se Duha velikog Učitelja. Od Prijatelja grešnika naučite služiti dušama oboljelim od grijeha. Imajte na umu da se u životu Njegovih sljedbenika mora pokazati ista odanost i podložnost Božjem djelu kakva je bila očitovana i u Njegovom životu. Božji zahtjevi uvijek moraju biti primarni. Kristov primjer nas treba nadahnuti da ulažemo neprestane napore za dobro drugih.

Bog svakog člana crkve poziva da se uključi u Njegovu službu. Istina koja se ne sprovodi u život, koja se ne dijeli s drugima, gubi svoju životvornu silu i svoju iscjeljujuću moć. Svatko mora naučiti raditi i stajati zauzimajući svoj položaj u nošenju tereta. Svaki novi član crkve trebao bi predstavljati jedno sredstvo više za izvršenje velikog plana otkupljenja. Cijela crkva, ako djeluje jedinstveno i u savršenoj slozi, bit će živa, aktivna misionarska zajednica koju će voditi i kojom će upravljati Sveti Duh.

Ako budemo usrdno tražili Gospoda, On će nam jasno pokazati kojim putem ići. Svuda oko nas nalaze se otvorene mogućnosti za službu. Proučavajmo uz molitvu djelo koje trebamo izvršiti i prihvativmo ga se s

potpunom sigurnošću u vjeri. Radimo u tišini i poniznosti, u krotkosti i smjernosti Kristovoj, imajući na umu vrijeme probe koje je pred nama, svjesni da će nam neprestano biti potrebna nebeska milost da bismo znali raditi s ljudima. Strpljiv, ponizan i Kristu sličan radnik svojim naporima moći će učiniti puno.

„Naš uspjeh kao naroda i kao pojedinca, ne ovisi o brojnosti, položaju ili intelektualnim dostignućima nego o zajedništvu i surađivanju s Kristom. Što smo potpunije prožeti Njegovim Duhom, to će naša ljubav prema djelu biti veća, i više ćemo se radovati u tome što slijedimo korake našeg Učitelja. Naša će srca biti ispunjena Božjom ljubavlju; i sa silom i usrdnošću govorit ćemo o raspetom Spasitelju. Kad On bude uzdignut pred ljudima i kad oni budu vidjeli Njegovu samopožrtvovnost, Njegovu dobrotu, nježno suosjećanje, poniznost i Njegove patnje, srca će im biti omešana i podčinjena, i oni će biti pridobiveni za Njegovo djelo.“ – *The Review and Herald, April 29, 1909.*

Dostojno naših najboljih sposobnosti

Kakva će biti zahvalnost duša koje ćemo sresti u nebeskim dvorovima kad u potpunosti shvate naše suosjećajno i ljubazno zalaganje za njihovo spasenje! Sva zahvalnost, čast i slava za naše otkupljene pripada i odavat će se Bogu i Janjetu; ali odavanje slave Bogu neće nimalo umanjiti izražavanje zahvalnosti i oruđu koje je Bog upotrijebio u spašavanju duša koje su bile na rubu propasti.

Otkupljeni će u kraljevstvu slave sresti i prepoznati one čiju su pažnju ovdje usmjerili na uzvišenog Spasitelja. Kako će blagoslovljene razgovore oni tada voditi s tim dušama! ‘Ja sam bio grešnik’, naglašavat će jedan, ‘bez Boga i bez ikakve nade u svijetu, a ti si došao i moju pažnju usmjerio na dragocjenog Spasitelja kao moju jedinu nadu. Ja sam povjerovao u Njega. Okajao sam svoje grijehe i omogućeo mi je da, zahvaljujući Kristovim

zaslugama, danas zajedno s Njegovim svetima boravim u nebeskim dvorovima.’ Drugi će reći: ‘Ja sam bio nevjernik u neznabožičkoj zemlji. Ti si napustio svoje srodnike i prijatelje i sve udobnosti svoga doma, i došao si me naučiti kako da nađem Isusa i da povjerujem u Njega kao jedinog pravog Boga. Ja sam odbacio i uništio svoje idole, odlučio služiti pravom Bogu, i sada Ga gledam licem k licu. Spašen sam, zauvijek spašen, i stalno gledam Onoga kojeg ljubim. Onda sam Ga gledao samo očima vjere, ali sad Ga vidim u stvarnosti. Sad mogu svoju zahvalnost za otkupljujuću milost neposredno izražavati Onome koji me toliko ljubi da me je od svih mojih grijeha oprao svojom krvlju.’

Drugi će svoju zahvalnost onome koji je hranio gladne i odijevao neodejvene izražavati riječima: ‘Kad je očajanje okovalo moju dušu nevjeronjem, Gospod te poslao k meni da mi progovoriš riječi nade i utjehe. Donio si mi hranu za moje fizičke potrebe, i, otvarajući Božju Riječ, probudio si u meni svijest i o potrebi duše. Postupao si sa mnom kao s bratom. Suosjećajući sa mnom u mojim nevoljama, povratio si život u moju shrvanu i ranjenu dušu, tako da sam mogao skupiti snage da prihvatom ruku koju mi je Krist u tebi pružio da me spasi. U mom neznanju ti si me strpljivo poučavao da imam Oca na nebu koji se i o meni brine. Čitao si mi dragocjena obećanja zapisana u Božjoj Riječi. Udahnuo si vjeru u moju dušu da i ja mogu biti spašen. Moje srce se raznježilo, slomilo i predalo kad sam shvatio koliku je žrtvu Krist podnio za mene. Počeo sam osjećati glad za kruhom života, i istina je postala dragocjena mojoj duši. Sada sam ovdje, spašen sam, zauvijek spašen, mogu zauvijek živjeti u prisutnosti Onoga koji je dao svoj život za mene i neprekidno Ga hvaliti i slaviti.’

„Kako će se radovati otkupljeni kad se sretnu i pozdrave s onima koji su doprinijeli njihovom spasenju! Kakvo će zadovoljstvo tada obuzeti srca onih koji su ovdje živjeli ne da ugada-

ju sebi, nego da posluže na blagoslov i dobro nesretnima, koji su u ovom svijetu imali tako malo radosti!“ – 6. *Svjedočanstvo*, 286, 287.

„Očistimo svoje duše poslušnošću istini, podižući ‘svete ruke bez gnjeva i premišljanja’ kako bismo zadobili ovaj nebeski dar, i shvatili, kroz blagoslovljeno iskustvo, što je značenje apostolovih riječi: ‘Da se ispunite svakom puninom Božjom.’“ – *The Signs of the Times*, February 24, 1888.

Započeti ovdje i sada

Božji narod treba stajati kao svjetlost ovome svijetu. Oni trebaju razumjeti da na njima počiva svečana odgovornost da zracima svjetlosti obasjavaju stazu onih koji ne drže zapovjedi Božje. Sam Isus je izjavio: ‘Vi ste svjetlost svijetu.’ Mi trebamo imati želju biti svjetlonoše. Kad svjetlost božanske istine bude jasno sjala iz riječi i djela Božje djece, hoće li tada biti svada i klevetanja među svjetlonosama? Svijet neće vidjeti razmirice u životu onih koji nebesku svjetlost

dijele s drugima. Braćo i sestre, dok vaša svjetlost svjetli pred ljudima, oni će ‘vidjeti vaša dobra djela i slaviti Oca vašega’ koji je na nebesima. Kao posljedica ovih dobrih djela, vršit će se utjecaj koji će donijeti spasenje onima koji ih budu gledali. Bog želi da naša svjetlost neprekidno sja.

U noćnoj viziji Gospod mi je otkrio duhovno stanje članova crkve u Oaklandu i okolnim gradovima. Visoko mjerilo uzdignuto je u vrijeme kad su mnogi gundali, pronalazili greške kod drugih i govorili tako da naškode njihovom ugledu; i to mjerilo je okrenuto dok se pred njima nije ukazalo kao veliko ogledalo u kojem su svi koji su se pogledali mogli vidjeti sebe sa svim svojim nedostatcima i grijesima. Cijela skupina grešnika, sada osvijedočenih o svojim pogrešnim putevima, poklonila se pred Gospodom, i svi su odmah počeli isповijedati svoje grijeha; o, kakav je to bio prizor pokajanja i priznanja! Uslijedilo je najdivnije očišćenje svih prisutnih, i moćna sila Božja bila je otkrivena.

„Neću biti zadovoljna sve dok se i u našoj crkvi ne dogodi takvo iskustvo. Mi želimo vidjeti spasenje Božje. Želimo da istina ide naprijed u velikoj sili; zašto, o zašto nastavljamo stajati na njenom putu? Zašto žalostimo Svetog Božjeg Duha? Zašto Ga sramotimo, pokazujući svoju neobraćenu, grešnu prirodu, dok tvrdimo da smo kršćani? Neka Bog pomogne svakome od nas da jasno prepoznamo što možemo napraviti, gledajući u Isusa i shvaćajući kakvi moramo biti u Njegovim očima, i kako se moramo odnositi prema gnjevu i neslozi. Neka nam Bog pomogne da otklonimo svoje karakterne nedostatke. Želimo vidjeti Božju silu očitovanu u ovoj Zajednici. Da nije toga, ja ne bih napuštala svoj dom i tako često dolazila ovdje da vam govorim. Ali već noćima ne mogu spavati duže od nekoliko sati; i često, u noćnim sati, sjedim na krevetu, moleći se za one koji ne shvaćaju svoje duhovno stanje; zatim ustanem i šetam po sobi, govoreći: ‘O, Gospode, dovedi svoj narod u red, prije nego što bude zauvijek kasno!’“ – *The Review and Herald*, December 13, 1906.



Marselo Gines, Tajland

Organizirani za službu

Tijekom cijelog svog postojanja, crkva je, prema Gospodnjoj namjeri, trebala biti Njegovo sredstvo za spašavanje ljudi. Crkva ne treba biti Spasitelj – ona je samo oruđe za nošenje evanđelja svijetu i privođenje ljudi vjeri u jednog Spasitelja, „Isusa Krista Nazarećanina“ (*Djela 4:10,12*).

„Crkva je oruđe koje je Bog odredio za spašavanje ljudi. Ona je ustrojena za službu i njezina je zadaća da svijetu navijesti Evanđelje. Od samog početka Bog je imao namjeru da Crkva prikaže svijetu Njegovu puninu i dostatnost. Vjernici Crkve, oni koje je pozvao iz tame u svoje divno svjetlo, trebaju odsjajivati Njegovu slavu.“ – *Djela apostola, str. 9*

Crkva ne treba samo propovijedati raspetog i uskrslog Spasitelja, njen je zadatak i da svijetu otkrije ljepotu Njegovog karaktera – Njegovu slavu. Dok crkva svijetu obja-

vljuje ljupkost Kristovog karaktera, iskrene duše bivaju osvjedočene i navedene da vjeruju u Krista. Na taj način crkva predstavlja Bogom određeno sredstvo za spasenje ljudskog roda.

Ljudsko tijelo – prikaz Kristovog plana za crkvu

Nadahnuti apostol u svojoj poslanici Korinćanima dao je vjernicima detaljno objašnjenje po pitanju Kristove crkve: „Darovi su različiti, ali je Duh jedan. I različite su službe, ali je jedan Gospod. I različite su sile, ali je jedan Bog koji čini sve u svemu. A u svakome se pojavljuje Duh na korist... Jer kao što je tijelo jedno i ima mnogo udova, a svi udi jednog tijela, premda su mnogi, jedno su tijelo: tako i Krist“ (*1. Korinćanima 12:4-7,12*).

Kao što je ljudsko tijelo sačinjeno od različitih sustava i organa koji imaju različite funkcije – a ipak

udruženo funkcioniraju za dobrobit čitavog organizma – tako i u Kristovoj crkvi njeni mnogobrojni članovi zajedno rade za interes tijela crkve i izvršenje njene misije. I kao što je ljudsko tijelo sastavljeno od mnogo dijelova, od kojih svaki ima posebnu funkciju, tako u crkvi njeni članovi imaju različita zaduženja i različite položaje. Ne trebaju svi biti propovjednici, proroci ili učitelji; niti će svi imati zaduženja predsjednika, blagajnika, ili neki drugi položaj. Ali svi trebaju vršiti djelo koje im je dodjeljeno u suradnji i slozi s drugim članovima crkvenog tijela, u zajedničkom skladnom djelovanju.

„Kasnije u povijesti prve Crkve, kad su u različitim dijelovima svijeta osnovane mnoge skupine vjernika, organizacija Crkve je usavršavana kako bi se sačuvao red i usklađenost djelovanja. Svaki je vjernik bio pozivan da dobro obavi svoj dio posla. Svatko je trebao mudro upora-

biti talente koji su mu bili povjereni. Neke je Sveti Duh obdario posebnim darovima i postavio – „prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje; zatim je dao dar čudesa, onda dar ozdravljanja, dar pružanja pomoći, dar upravljanja, dar različitih jezika“ (1. Korinćanima 12,28). Ali svi su trebali skladno raditi.“ – Djela apostola, str. 91.2

Krist je organizirao svoju crkvu

U svemu što Krist radi prisutan je red. Od stvaranja nebrojenih svjetova u ogromnom svemiru, do svih poslova u upravljanju svemirom, On je savršeno organiziran. Isti je slučaj i s uspostavljanjem Njegove crkve na zemlji. Sam Krist načinio je prvi korak u organiziranju svoje crkve, s jednostavnijim oblikom organizacije prikladnim za mladu crkvu, koja je tada brojala samo nekoliko članova.

„Prilikom rukopoloženja dvanastorice učinjen je prvi korak u organiziranju Crkve koja će po Kristovom odlasku nastaviti Njegovo djelo na zemlji.“ – Djela apostola, 12.

Sljedeći korak načinjen je u vrijeme apostola, nedugo posle Kristovog uskrsnuća. Pod vodstvom Svetog Duha apostoli su nastavili vršiti Kristovo djelo propovijedajući evanđelje i razvijajući crkveno tijelo.

Kada je Isus u početku od dvanastorice organizirao svoju crkvu, samo je Judi bila povjerena određena odgovornost da služi kao blagajnik. Za vrijeme apostola, drugim članovima dane su druge odgovornoosti, poput rukopoloženja sedmorice đakona. Zbog umnožavanja broja članova crkve i većih tereta odgovornosti, bilo je potrebno dalje razviti organizaciju crkve kako bi se mogli ispuniti zahtjevi djela i misije crkve širom svijeta.

Svrha crkvene organizacije

Duh proroštva otkriva Kristovu namjeru u organiziranju crkve:

Za misionarske svrhe: „Kristova Crkva na zemlji organizirana je

upravo u misionske svrhe, i Gospod želi da svi njeni pripadnici pronalaže puteve i sredstva pomoću kojih će svi – veliki i mali, bogati i siromašni – moći čuti vijest istine.“ – 6. Svetočanstvo, 29.

Da bi se u crkvi širom svijeta održali red i sloga: „Poslije u povijesti prve Crkve, kad su u različitim dijelovima svijeta osnovane mnoge skupine vjernika, organizacija Crkve je usavršavana kako bi se sačuvao red i usklađenost djelovanja.“ – Djela Apostola, str. 91

Da bi se spriječila pojava pobune i opovrgnule tvrdnje koje se protive Božjoj Riječi: „Oh, kako bi se sotona radovao kad bi se uspio u svojim naporima uvući među Božji narod i dezorganizirati djelo u vrijeme kad je savršena organizacija toliko bitna; jer će u njoj biti sila koja će spriječiti rađanje pobuna i biti u stanju opovrgnuti sve tvrdnje i mišljenja koja se ne mogu potkrijepiti Božjom riječju.“ – Svetočanstva za propovjednike, 448.

„Da bi se osigurala sredstva za propovjednike, za rad u novim poljima, da bi se zaštitile crkve i propovjednici od nesavjesnih članova, da bi se očuvala crkvena imovina, da bi se istina mogla objavljati putem tiska, i još zbog mnogih drugih razloga.“ – Svetočanstva za propovjednike, 11.

Tajna uspjeha crkve ostatka

Kad je crkva ostatka bila organizirana u vrijeme sestre White, neki su se tome protivili, jer su smatrali da će se kao posljedica pojavit papski sustav. Ipak, Božja sluškinja hrabrla je članove svojom podrškom i pomoći u uspostavljanju sustava crkvene organizacije.

„Oko uvođenja organizacije vodila se teška borba. Pored toga što je Gospod po ovom pitanju slao svetočanstvo za svetočanstvom, opozicija je bila vrlo jaka, i stalno se s njom trebalo sukobljavati. Ali mi smo znali da nas vodi Gospod Bog Izraelov svojom providnošću“ – Svetočanstva za propovjednike, 11.

Sveti Duh je vodio pionire da organiziraju crkvu, usprkos protivljenju. Oni su išli naprijed odlučni da poslušaju Božja uputstva po pitanju uspostavljanja organiziranog sustava. Božja sluškinja otkriva da je ovo bila tajna njihovog napretka:

„Naše djelo nije bilo uzdržavano velikim darovima niti ostavštinama jer je među nama bilo malo bogatih. U čemu je tajna našeg napretka? Mi smo napredovali pod zapovjedništvom Načelnika našeg spasenja. Bog je blagoslovio naše ujedinjene napore. Umnožavale su se ustanove. Istina se širila i cvjetala. Goruščino zrno narasio je i postalo veliko stablo. Sustav organizacije dokazao se kao veliki uspjeh. Pristupilo se sistematskoj darežljivosti u skladu s biblijskim planom. Tijelo crkve bilo je ‘sastavljeno i sklopljeno svakim zglavkom.’ I što smo više napredovali, naš sustav organizacije pokazivao se sve uspješnijim.“ – Svetočanstva za propovjednike, 12.

Sustav organizacije koji je Bog osmislio za svoju crkvu

Biblija i Duh proroštva jasno otkrivaju sustav organizacije koji je Bog odredio za svoju crkvu. Biblija nedvosmisleno svjedoči da je Krist „glava tijelu crkve“ (Kološani 1:18).

Ovo je suprotno papskom sustavu gdje je jedan čovjek poglavar cijele crkve. Duh proroštva objašnjava:

„Bog nigdje u svojoj riječi nije dao nikakav nagovještaj da je bilo kojeg čovjeka odredio za poglavar svoje crkve. Nauka o papinskoj prevlasti suprotna je nauci Svetog pisma. Papa ne može imati vlast u Kristovoj crkvi, osim ako je protuzakonito prisvoji.“ – Velika borba, str. 51

„Crkva je sazidana na Kristu kao svom temelju i ona sluša Krista kao svoju Glavu. Ona ne smije ovisiti o čovjeku, ili da njom čovjek vlada. Mnogi tvrde da im položaj povjerenja u Crkvi daje vlast da na-

ređuju što drugi trebaju vjerovati i činiti. Bog ne odobrava takvo pravo. Spasitelj izjavljuje: "Ta vi ste braća." – Želja vekova, str. 414

„Krist je glava crkve. Članovi Njegovog tijela slijede uputstva Glave, baš kao što dijelovi ljudskog tijela slušaju impulse mozga.“ – The Review and Herald, July 18, 1882.

Kad bi svi vjernici ovo primili k srcu, slika o Kristovoj organiziranoj crkvi bila bi bolja nego što je to bio slučaj u prošlosti, kad su članovi učeni da budu ovisni o čovjeku kao vođi.

U Kristovoj organiziranoj crkvi, oni koji su izabrani kao vođe imaju određeni stupanj autoriteta u svojoj sferi, ali oni nisu najviši autoritet u crkvi.

Ali kad Generalna konferencija, koja je najviša vlast koju Bog ima na Zemlji, izrekne svoj sud, više ne smijemo isticati osobnu neovisnost i osobnu prosudbu, već ih se trebamo odreći. – 3. Svjedočanstvo, str. 492.

„Ponekad se, međutim, događalo da je nekoliko ljudi, kojima je bilo povjerenio upravljanje djelom u ime Generalne konferencije, pokušalo ostvariti neke nemudre planove i ograničiti Božje djelo. Ja sam tada izjavljivala da glas Generalne konferencije koju su predstavljali tih nekoliko ljudi ne mogu usvojiti kao Božji glas. Ali time nije rečeno da ne treba poštovati odluke takve Generalne konferencije u kojoj bi bili zastupljeni pravilno izabrani delegati iz svih dijelova polja. Božji je nalog da autoritet Generalne konferencije koju čine opunomoćeni predstavnici iz svih krajeva svijeta, treba priznati. Neki ljudi mogu lako pogriješiti ako mišljenju i odlukama jednog čovjeka ili manje grupe ljudi daju onu silu i onaj autoritet koje je Bog dao svojoj Crkvi, kao i mišljenju i odlukama Generalne konferencije na kojoj se braća okupljaju da vijećaju o dobru i napretku Njegovog djela.“ – 9. Svjedočanstvo, 270.

Božja sluškinja jasno je istakla

sustav organizacije i reda koji treba slijediti u Kristovoj crkvi ostatka. Najviši autoritet u crkvi ne treba biti dat jednom čovjeku (predsjedniku Generalne konferencije) ili maloj grupi ljudi (izvršnom odboru ili vijeću Generalne konferencije) već predstavnicima ili delegatima iz svih dijelova svijeta okupljenim na zasjedanju Generalne konferencije. Oni su tu da planiraju djelo u crkvi širom cijelog svijeta, biraju služitelje Generalne konferencije, dogovaraјu se oko doktrinalnih pitanja, kao i da rješavaju razne poteškoće koje nisu mogle biti rješene na drugim razinama organizirane crkve. Oni koji su izabrani kao služitelji Generalne konferencije trebaju, tijekom svog mandata, djelovati kao izvršno tijelo koje će sprovoditi odluke Generalne konferencije donijete na zasjedanju. Između zasjedanja, oni rade u ime Generalne konferencije i bit će odgovorni za sve što učine tijekom svog mandata, do sljedećeg zasjedanja Generalne konferencije. Taj sustav treba sprovesti na svim razinama crkve – unijama, konferencijama, poljima i misijama. To je potpuno drugačije od papske ili kraljevske vlasti. To nije diktatura jednog čovjeka, niti mala grupa ljudi koja posjeduje autoritet – nego je to čovjek koji zajedno sa svojom braćom radi kao sluga u izvršenju odluka koje je crkva kao glas Božji donijela tijekom zasjedanja.

Upozorenje protiv duha neovisnosti

Božja sluškinja upozorila je vjernike protiv duha neovisnosti koji se uvlači u crkvu. Sotona pokušava uništiti jedinstvo crkve tako što članovima iznosi varljive teorije i ideje.

„Neki su isticali mišljenje da će, ukoliko se više približavamo kraju, svako dijete Božje postupati neovisno o bilo kakvoj vjerskoj organizaciji. Međutim, mene je Gospod poučio da u ovom djelu ne može postojati nešto što bi ličilo na neo-

visnost svakog pojedinca. Nebeske zvijezde su sve potčinjene zakonu, svaka utječe na ostale da vrše volju Božju, a sve zajedno se pokoravaju zakonu koji određuje njihov put. I Božji narod mora zbijati svoje redove kako bi djelo Gospodnje moglo snažno i nepokolebljivo napredovati.“ – 9. Svjedočanstvo, 267.

„Duh odvajanja naših suradnika, duh neorganizacije je u zraku koji udišemo... Bila sam poučena da je to poseban sotonin pokušaj da ljude ujeri kako je Bogu drago ako oda-beru svoj vlastiti pravac neovisno o svojoj braći.

„U tome leži ozbiljna opasnost za napredak našeg djela. Zato trebamo raditi u povjerenju, mudro i u skladu sa sudom bogobojaznih savjetnika; jer samo u tom pravcu rada leži naša sigurnost i naša sila. Inače Bog ne može raditi s nama, kroz nas i za nas.“ – Svjedočanstva za propovednike, 447.

Sotona dobro zna da se snaga Božjih ljudi nalazi u njihovom jedinstvu s Kristom i sa svojom braćom. Ali ako postanu neorganizirani i podijeljeni, bit će slabi i lako svladani.

„Savjetujte se među sobom“ – to je poruka koju mi je Božji anđeo više puta naglašavao. Utječući na rasuđivanje jednog čovjeka, sotona nastoji držati pod kontrolom razvoj događaja i usmjeravati ih tako da to odgovara njegovim planovima. On može uspjeti zavesti i zbuniti um jednoga, pa i dvojice; međutim, kad se više ljudi posavjetuju međusobno onda je njihova sigurnost utoliko veća... U jedinstvu je snaga, u neslozi i razdoru je slabost i neizbjegjan poraz.“ – 5. Svjedočanstvo, 30.

Ne postoji vrijeme kad će Krist ukinuti sustav organizacije u svojoj crkvi; on će se nastaviti do kraja. Što se više Božji narod bude približavao kraju, to će biti potrebnije da bude organiziran i savršeno ujedinjen. Božji glasnik objavljuje:

„Mi želimo da se sve grane djela razvijaju ravnomjerno, kako se ne bi



poremetio sustav organizacije i red koji je bio stvoren mudrim i pažljivim radom. Nesređenim elementima koji žele preuzeti vodstvo djela za ovo vrijeme, ne treba dopustiti da rade što hoće.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 267.

Završni poziv i misija ostatka

U Bibliji i Duhu proroštva, završni poziv i misija ostatka jasno su istaknuti u *Izajiji* 58:12: „I oni između tebe gradit će drevne razvaline, podići će temelje mnogih naraštaja; i zvat će te popravljačem pukotina, obnoviteljem staza k boravištu.“

Duh proroštva objašnjava da se ovo proročanstvo odnosi na crkvu ostatka:

„U vrijeme svršetka sve božanske ustanove trebaju se obnoviti. Pukotina načinjena u Zakonu u vrijeme kad su ljudi promijenili subotu treba biti popravljena. Božji narod ostatka, koji će stajati pred svijetom kao narod reformatora, treba pokazati da je Božji Zakon temelj svake trajne obnove i da subota iz četvrte zapovijedi treba stajati kao spomenik stvaranja, kao stalni podsjetnik na Božju silu. Jasnim i određenim rečenicama oni trebaju upozoravati na poslušnost svim propisima Dekaloga. Potaknuti Kristovom ljubavlju, oni trebaju surađivati s Njim u obnavljanju starih razvalina. Oni trebaju popraviti pukotinu,

obnoviti ceste do naselja.“ – *Proroci i carevi*, str. 678

„Ovdje je trpljenje svetih, koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu“ (*Otkrivenje* 14:12).

Ovaj stih se ne odnosi ni na jednu drugu grupu ljudi osim na krajnji proizvod treće andeoske vijesti. To je opis crkve ostatka koja će zadobiti pobjedu u posljednjoj bitci između Boga i Njegovog naroda ostatka i sotone.

Članovi crkve ostatka trebaju istupiti i objaviti posljednju poruku upozorenja stanovnicima svijeta. Centar ove vijesti treba biti Krist kao živa ilustracija pravednosti Božjeg karaktera i svetosti i ljepote zakona. Ali ova posljednja poruka milosti ne treba biti objavljena svijetu samo rječitošću govora – već silom preobraženog karaktera i sjetim životom po uzoru na Krista.

„Posljednja zraka milosrdne svjetlosti, posljednja poruka milosti koja će se objaviti svijetu, bit će objava Njegovog karaktera punog ljubavi. Božja djeca trebaju objaviti Njegovu slavu. U svojem životu i karakteru trebaju pokazati što je za njih učinila Božja milost.“ – *Kristove očigledne pouke*, str. 4, 15

Razlog što je crkva ostatka postigla tako malo usprkos svim njenim naporima jesu karakterni nedostaci u životu njenih članova. Naš karakter

mora prvo biti preobražen, prije nego što nam Duh Sveti bude dao potrebnu učinkovitost u propovijedanju vječnog evanđelja. Iskrene duše širom svijeta koje su još izvan Kristovog tora, prije nego što budu privučene stadu, očekuju da svjetlost zasja iz Božjeg naroda ostatka.

Zaključak

Od početka svog uspostavljanja, pa sve do kraja vremena, crkva je pozvana da svjedoči za Krista. Božja je namjera da se kroz crkvu svijetu otkriju Njegov karakter i sustav Njegove vladavine. Kroz njene članove, red i božanska sloga koje vladaju na nebu trebaju biti otkriveni svijetu. Božji konačni ostatak posljednje je sredstvo za potpuno ostvarenje Njegove namjere za crkvu. Na taj način će pitanje velike borbe biti konačno i u potpunosti riješeno. Tako će ljepota vječnog evanđelja biti potpuno ispoljena i propovijedana svakome stvorenu. Tako će karakter Boga i Njegovog zakona biti potpuno obranjen pred svim stvorenim bićima u cijelom svemiru. Bogatstva Kristove blagodati, Njegove milosti i ljubavi bit će konačno i u potpunosti manifestirana u narodu nazvanim Njegovim imenom – ne samo pred svijetom već i pred svim nebeskim i zemaljskim bićima u cijelom svemiru.

Poput jesenjeg lišća

*Sastavljeno iz Biblije i Duha proroštva uz
komentare Maria Liñaresa, Brazil*



Jeste li ikad razmišljali o tome koliko lišća otpadne tijekom jeseni? Količina lišća, njihovo nježno i meko padanje i pokrivanje zemlje – to odlično ilustrira način na koji se Božja Riječ treba odnijeti svjetu kako bi donijela divne rezultate.

„Jer kao što kiša i snijeg padaju s neba i onamo se ne vraćaju, nego natapaju zemlju i daju da ona rodi i da iz nje nikne kako bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo, tako će biti s mojom riječju kad izade iz usta mojih: neće se k meni vratiti prazna nego će izvršiti ono što sam htio i uspjeti u onome zbog čega je poslah.“ -Izajia 55:10.11

Nijemi glasnici

Povijest ljudske kulture usko je povezana s medijima u raznim stoljećima. Iako nam danas suvremeni

elektronski uređaji omogućuju da gotovo istog trenutka komuniciramo s bilo kojim dijelom svijeta, postoji jedno medijsko sredstvo koje je i dalje najučinkovitije u propovijedanju Evandjelja.

U XV stoljeću Johan Gutenberg (1398-1468) načinio je revoluciju tiskarskog stroja svojim izumom mehanički pokretnog tiska na papiru. Ovo otkriće odigralo je ključnu ulogu u razvitku protestantske reformacije kao i industrijske revolucije; postavljanje materijalnih temelja za našu suvremenu ekonomiju ute-meljenu na znanju, kao i mogućnost učenja za široke narodne mase.

Prvo djelo koje je Gutenberg tiskao u više primjeraka bila je Biblija. Prema trenutnim podacima Ujedinjenih biblijskih društava Global Scripture Access Report 2017, Novi

Zavjet preveden je na 1515 jezika, a cijela Biblija na 674 jezika, što je i dalje čini najprodavanijom knjigom na svijetu. Procjena je da je od XIX stoljeća podijeljeno više od pet milijuna primjeraka Biblije. U skorije vrijeme, Ujedinjena biblijska društva razdijelila su prosječno 30 milijuna Biblija godišnje, uz Novi Zavjet i određene dijelove Biblije.

Slično djelo treba učiniti i s našim publikacijama. Božja sluškinja piše: „Iz naših knjiga i listova trebaju se širiti zrake svjetlosti koja će obasjati svijet sadašnjom istinom.“ – 8. Svjedočanstvo, 96.

Gospod nam je podario tiskane stranice kao odličan način da se evanđelje spasenja odnese svijetu. One se lako mogu proizvesti i dostaviti svakom domu; doslovno u sve krajeve svijeta.

Sljedeće istine o našem izdavačkom djelu mogu se primijeniti na naše publikacije u tiskanom i elektronском izdanju.

Početak našeg izdavanja

Gospodnji vjesnik piše: „U studenom 1848. godine, na sastanku održanom u Dorchesteru, u državi Massachusetts, dobila sam viziju o objavljuvanju vijesti o zapečaćenju, i našoj dužnosti da kroz tisak objavimo svjetlost istine koja obasjava naš put.

„Nakon što sam primila viziju, rekla sam svom suprugu: ‘Imam poruku za tebe. Moraš početi tiskati jedan časopis koji ćeš poslati ljudima. On u početku može biti mali, ali kada ga ljudi pročitaju, počet će slati novac za njegovo daljnje tiskanje. Na taj će način od samog početka doživjeti uspjeh. Pokazano mi je da će od ovog skromnog početka poteći rijeke svjetlosti i obasjati čitav svijet.’“ – *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, 128.

„Dragocjeni tiskani listovi doneseni su u kuću i položeni na pod, a zatim smo okupili jednu grupu zainteresiranih, kleknuli pored te gomile papira, i s poniznim srcem i mnogo suza tražili od Gospoda da Njegov blagoslov počiva na ovim tiskanim vjesnicima istine.

„Kada smo složili papire, moj suprug je savio i adresirao kopije svima za koje je smatrao da će ih pročitati, zatim ih je stavio u torbu i pješice odnio u poštu Midtowna.“ – *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, 129, 130.

Svrha naših publikacija

„Preko naših publikacija treba se izvršiti najsvetija dužnost – da se razgovijetno, jednostavno i jasno izlože osnove naše vjere. U ovom životu ljudi se odlučuju za jednu ili za drugu stranu; svi se svrstavaju: ili pod zastavu istine i pravde, ili pod zastavu otpadničkih sila koje se uporno bore za prevlast. Božju poruku namijenjenu svijetu danas treba isticati i naglašavati tako snažno da se

i um i srce slušatelja osjete izravno suočeni s istinom. Oni moraju biti navedeni da uvide nadmoćnost istine nad mnoštvom zabluda koje se svim silama nameću njihovoj pažnji kako bi, ako je ikako moguće, potisnuli poruku Božje Riječi za ovo ozbiljno vrijeme.

„Veliki cilj naših publikacija je: da se Bog veliča i slavi, da se pažnja čitatelja usmjeri na žive istine Njegove Riječi. Bog od nas traži da podignemo kriterije Njegove istine, a ne svoja mjerila vrijednosti ili standarde ovog svijeta.“ – 7. *Svjedočanstvo*, 89.

„Publikacije koje izlaze iz naših tiskara trebaju pripremiti narod da izade pred Boga. One trebaju u cijelom svijetu izvršiti ono djelo koje je Ivan Krstitelj izvršio za židovski narod. Božji prorok je strašnim vijestima opomene probudio ljude koji su bili utonuli u san ovog svijeta. Preko njega je Bog pozivao otpadnički Izrael da se pokaje. Izlaganjem istine on je ukazivao na zablude naroda. U suprotnosti s lažnim teorijama njegovog doba, istina je u njegovom učenju bila vječna sigurnost. ‘Pokajte se, jer se približi kraljevstvo nebesko’ glasila je Ivanova vijest. Danas treba tu istu vijest objaviti narodu putem publikacija iz naših tiskara.“ – 7. *Svjedočanstvo*, 82.

Naši letci o zdravlju

„Naša zdravstvena literatura desna je ruka Evanđelja. Ona otvara put istini koja će sačuvati mnoge duše. Ne znam otvara li išta brže srca kao ova literatura, koja, kad se čita i primjenjuje, potiče ljudе na proučavanje Biblije radi boljeg razumijevanja istine.“ – *Colporteur Ministry*, 132.

„Širenje naše zdravstvene literature vrlo je važan posao. To je rad za sve one koji vjeruju u posebne istine za sadašnje vrijeme, koji trebaju pokazati živo zanimanje. Bog želi da u ovom trenutku, kao nikada ranije, ljudski um bude duboko pokrenut na proučavanje pitanja umjeren-

sti i načela istinske zdravstvene reforme...

„Istinska religija i zdravstveni zakoni ne mogu se razdvojiti. Nemoćuće je raditi na spašavanju duša, a da im se pritom ne ukaže na potrebu raskidanja s grešnim zadovoljstvima koja uništavaju zdravlje, ponižavaju dušu i sprječavaju utiskivanje božanske istine u um.“ – *Colporteur Ministry*, 131.

„Literaturu koja govori o zdravstvenoj reformi čitat će mnogi koji ne žele čitati ništa što je u vezi s važnim biblijskim temama... Istina mora doći do ljudi preko zdravstvene reforme. Ona privlači pažnju i usmjerava je na biblijske istine.“ – *Colporteur Ministry*, 132.

„Mnogi, na koje gledamo kao na beznadno pokvarene, ako im se na odgovarajući način pruže pouke u vezi s njihovim nezdravim navikama, bit će privučeni istini. Tada mogu biti uzdignute, oplemenjene, posvećene, primjerene posude u Učiteljevim rukama. Podite na rad s odgovarajućom literaturom i sa srcima punim Kristove ljubavi prema ljudima, doprite do njih tamo gdje se nalaze...“ – *Colporteur Ministry*, 132, 133.

„Zdravstvena reforma utjecala je i utjecat će na onu grupu ljudi koja je jedino na taj način mogla biti dodirnuta istinom. Postoji velika potreba za radom preko zdravstvenih časopisa i razgovora kojima bi se pomoglo ljudima, vjernicima i nevjernicima. Ne vidim zašto zdravstvene knjige ne bi imale stalno mjesto kao i druga naša literatura.“ – *Colporteur Ministry*, 134.

Naše publikacije trebaju doprijeti svugdje

„Naše publikacije treba izdavati na mnogim jezicima i na taj način prodriati posvuda. Vijest trećeg anđela treba objavljivati i pomoći knjiga i preko živih učitelja.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 59.

„Ima mnogo mjesta u kojima se ne može čuti glas propovjednika,

mjesta do kojih samo naša literatura može doprijeti – knjige, časopisi, letci koji sadrže biblijske istine potrebne ljudima. Našu literaturu treba širiti svugdje. Sjeme istine treba posijati pored svake vode, jer ne znamo koje će sjeme niknuti, a koje ne. Zbog pogrešne procjene nekad možemo pomisliti da nije mudro dati literaturu upravo onima koji bi najspremниje prihvatali istinu. Mi ne znamo kakav utjecaj na ljudi može imati samo jedan letak o sadašnjoj istini.“ – *The Southern Watchman, January 5, 1904.*

„U prosvjetljenju i utvrđivanju duša u istini publikacije mogu ostvariti daleko više nego što propovjednik može učiniti samim izlaganjem s propovjedaonice.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 291.

„Mi se brzo približavamo kraju. Naše se djelo treba sastojati u tiskanju i širenju knjiga i listova koji sadrže istinu za ovo vrijeme.“ – 8. *Svjedočanstvo*, 97, 98.

„Naše publikacije moraju biti umnožene i raširene među ljudima kao kad se lišće raznese u jesen. Ovi nijemi vjesnici prosvjetljuju i oblikuju umove tisuće ljudi u svakoj zemlji.“ – *The Review and Herald, November 21, 1878.*

„Ako postoji neki posao koji bi bio važniji od drugoga, onda je to iznošenje naše literature u javnost kako bismo ljudi naveli na istraživanje Svetog pisma.“ – 4. *Svjedočanstvo*, str. 390.

„Neka svaki vjernik sudjeluje u dijeljenju letaka i knjiga koje sadrže istinu za sadašnje vrijeme.“ – *Colporteur Ministry*, 21.

„Kraj je blizu. Već je mnogo vremena izgubljeno, knjige je već trebalo podijeliti ljudima. Treba ih svugdje prodavati. Raznesite knjige kao što se lišće raznosi u jesen.“ – *Colporteur Ministry*, 25.

Božanski plan

„Kolporterski rad je Bogom određen kao sredstvo da se naruđu iznese istina sadržana u našim knjigama; i kolporter bi trebao biti

impresioniran svješću koliko je važno da se stanovnicima svijeta što hitnije dostave knjige neophodne za njihovo duhovno prosvjećivanje. To je upravo zadatak koji Bog želi da Njegov narod izvrši u ovo vrijeme. Svi koji se posvećuju Božjem djelu radeći kao kolporteri, pomažu u širenju posljednje vijesti opomene ovom svijetu. Vrijednost i značaj ovog rada ne možemo nikada prenaglasiti; jer bez napora onih koji šire našu literaturu, mnogi nikada ne bi čuli opomenu.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 289.

„Kolporterski rad, ako se pravilno obavlja, misionarski je rad od najvećeg značaja i predstavlja dobru i uspješnu metodu u iznošenju značajnih istina za ovo vrijeme.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 289.

„Pokazano mi je da djelo kolportaže treba oživjeti, i da će uspjeh u njemu biti sve veći. To je Gospodnje djelo, i blagoslov će pratiti one koji ga se usrdno i marljivo prihvate.“ – *The Southern Watchman, January 15, 1903.*

„Rad s knjigama treba predstavljati sredstvo za brzo objavljivanje sadašnje istine svijetu.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 67.

„Treba organizirati akcije kolportera radi prodaje naše literature, da bi svijet mogao biti upoznat sa onim što nam predstoji.“ – *Colporteur Ministry*, 84, 85.

„Kad vjernici naše Crkve shvate važnost širenja naše literature, oni će više vremena posvetiti ovom radu. Časopisi, letci i knjige bit će odneseni u domove ljudi i na taj će se način propovijedati Evandelje.“ – *Colporteur Ministry*, 7.

„Nakon toga smo prisustvovali sastancima pod vedrim nebom i velikim skupovima u našim crkvama na kojima su propovjednici jasno ukazali na opasnost vremena u kojem živimo i na veliku potrebu da povećamo promet naših knjiga. Odazivajući se ovom pozivu, braća i sestre su otkupili veliku količinu knjiga. Neki su uzeli samo po ne-

koliko komada, a neki daleko više. Većina kupaca platila je ove knjige odmah. Nekolicina je dogovorila kasnije plaćanje.

„Budući da je cijena knjiga bila vrlo pristupačna, jer smo cijene nekim knjigama snizili posebno za ovu priliku, ljudi su puno kupovali, pa čak i neki koji nisu bili pripadnici naše vjere. Oni su rekli: ‘Ove knjige sigurno sadrže neku poruku za nas. Ovi su ljudi spremni podnijeti žrtve da bismo mi došli do tih knjiga i mi ćemo ih uzeti za sebe i za svoje prijatelje.’“

„Ali su neki od našeg naroda bili nezadovoljni. Jedan je rekao: ‘Moramo učiniti kraj ovome, inače ćemo propasti materijalno.’ Neki od kolportera je zaustavio jednog brata koji je nosio pune ruke knjiga i upitao ga: ‘Brate, što ćeš učiniti s tolikim knjigama?’ Tada sam čula glas našeg Savjetnika koji je rekao: ‘Nemojte im braniti. Ovo je djelo koje se mora izvršiti. Kraj je blizu. Već je izgubljeno mnogo vremena i ove knjige treba što više širiti. Raznositi ih blizu i daleko, neka lete kao jesenje lišće. Ovo djelo mora napredovati i nikoga ne treba sprječavati u tome. Duše koje se još nisu obratile Kristu, propadaju. Opomenite ih da će se On uskoro pojaviti na oblacima nebeskim.’“

„Neki od radnika su i dalje izgledali utučeni. Jedan je rekao uz plać: ‘Oni nanose štetu našem izdavačkom radu prodajući knjige po tako niskim cijenama, a osim toga time se lišavamo prihoda kojima se uzdržavalо naše djelo.’ Glas je odgovorio: ‘Nećete pretrpjeti nikakav gubitak. Radnici koji kupuju knjige po nižim cijenama ne bi ih mogli drugačije prodati – ova takozvana

žrtva je potrebna. Mnogi danas kupuju za svoje prijatelje i za one koji inače ne bi mogli ni pomisliti da ih kupe.’“ – 9. *Svjedočanstvo*, 69-71.

„Nijemi vjesnici“ (listovi i publikacije) koje kolporteri ostavljaju



u domovima zainteresiranih za istinu predstavljaju veliku podršku zalaganju propovjednika u svakom pogledu; jer Sveti Duh utječe na um onih koji čitaju te knjige isto tako kao što utječe na um onih koji slušaju izlaganje s propovjedaonice. Knjigama koje sadrže istinu anđeli pružaju istu podršku koju daju i zalaganju propovjednika.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 291.

„Dokle god traje vrijeme milosti, bit će i prilike za kolportera da radi... Dokle god u nebu ne budu izrečene riječi 'Svrši se', bit će mogućnosti za rad i prilike da srca prihvate istinu.“ – *The Review and Herald*, October 7, 1902.

„Prema svjetlosti koja mi je data znam da tamo gdje se sada nalazi jedan kolporter trebalo bi ih biti stotinu.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 291.

Traže se: Mladi!

U svim vremenima, Bog je posebno izabirao mlade za velike odgovornosti. „Dobro je čovjeku nositi jaram za mladosti svoje“ (*Plać Jeremijin* 3:27). Mnoge od onih koji su prihvatali svoju misiju

i bili joj odani, Bog je postavio na istaknute položaje, čineći ih svjetlošću spasenja ovom svijetu.

„Krist poziva mlade ljudi koji će dobrovoljno odnijeti istinu svijetu. Potrebni su ljudi koji posjeduju duhovnu snagu, i koji sami traže posao koji mogu obaviti u svojoj okolini. Crkvi su potrebni novi ljudi koji će osnažiti braću i sestre, koji će se moći boriti sa zabludama ovog vremena, ljudi koji će novim oduševljenjem nadahnuti slabe napore Gospodnjih radnika, ljudi čija su srca ispunjena kršćanskom

ljubavlju, i čije su ruke spremne da rade za svog Gospoda.“ – *Colporteur Ministry*, 19.

„Gospod poziva mlade da rade kao kolporteri i evanđelisti idući od kuće do kuće u mjestima u kojima se još nije čulo za istinu...“

„Pred nama je posao koji treba obaviti. Odgajajte, odgajajte, odgajajte mlade ljudе da posvete sebe službi Božje riječi. Odgajajte ih da postanu evanđeoski radnici, da prodaju knjige napisane pod utjecajem Svetog Duha. Na taj način pisana riječ će dosjeti u ruke mnogih ljudi koji nikada ne bi čuli za istinu da nije donijeta u njihov dom. To je posao evanđeliste.“ – *Colporteur Ministry*, 19.

Kao što vlade ovog svijeta mlade ljudе pozivaju u vojnu službu, tako bi se svaka mlada osoba trebala posveti Gospodu – posvetiti bar jednu godinu svog života službi Njemu, a kolportaža je najbolji način da Mu služimo. To bi bilo divno iskustvo u jačanju njihove vjere u Boga, i pomoglo bi im doni-

jeti najbolje odluke za sadašnji i budući život.

„Potom čuh glas Gospodnji gdje kaže: Koga ču poslati? I tko će nam ići? A ja rekoh: Evo mene, pošalji mene“ (*Izaja* 6:8).

Uz snagu mlađih, iskustvo odraslih, jednostavnost djece i silu Svetog Duha, „propovijedat će se evanđelje o kraljevstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svim narodima. I tada će doći kraj“ (*Matej* 24:14).

Nagrada onih koji surađuju s Bogom

Bog će nagraditi i umnožiti čak i male napore u djelu propovijedanja evanđelja svijetu. Njegova riječ se nikad neće vratiti prazna. Osim što radimo za spasenje drugih, na taj način osiguravamo i svoje spasenje.

Zadovoljstvo nam je što poznamo braću i sestre – cijele obitelji – dovedene u poznanje istine pomoću letaka, časopisa ili knjiga koje sadrže istinu za ovo vrijeme. Ali uz izlijevanje Svetog Duha, kasno kišu, „više od tisuću ljudi uskoro će biti obraćeno u jednom danu. Većina od njih svoja prva saznanja stekla je čitanjem naše literature.“ – *Colporteur Ministry*, 151.

Otkupljeni će u nebu primiti divne krune sa zvjezdicama, da u vječnosti uživaju u nagradi Gospodara, i sa zadovoljstvom će gledati u Kristovom naručju one koje su doveli Spasitelju. „Neki od njih imali su vrlo blistave krune, a druge ne baš tako sjajne. Neke su krune bile teške od zvijezda, dok su ih druge imale tek nekoliko. Svatko je bio potpuno zadovoljan svojom krunom.“ – *Rani spisi*, str. 16.

Sva Gospodnja obećanja bit će u potpunosti ispunjena.

„Baci kruh svoj povrh vode; jer ćeš ga naći poslije mnogo vremena“ (*Propovjednik* 11:1).

„Koji su sa suzama sijali, neka žanju s pjevanjem. Ide i plače koji nosi sjeme da sije; poći će s pjesmom noseći snopove svoje“ (*Psalam* 126:5,6).

Pionirski rad Evangelja

Emil Barbu, Rumunjska

Veliki Evanđeoski nalog koji je Krist ostavio svojim učenicima glasi: „Idite, dakle, i učinite učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, učeći ih držati sve što sam vama zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.“ Amen. Matej 28:19.20

Što je evanđelje iz ovog naloga? Evanđelje je dobra vijest. Vijest se prenosi riječima. Dakle, evanđelje ili dobra vijest jesu sve riječi koje su utjelovljenje u Isusu Kristu. „I riječ postane tijelo“ (Ivan 1:14). Zapravo, sve što nas okružuje to je ništa drugo nego rezultat Božjih riječi. Biblija kaže: „I reče Bog: Neka bude svjetlost. I bi svjetlost... Potom reče Bog: Neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se pokaže suho. I bi tako“ (I Mojsije-

va 1:3,9). Čak je i materija stvorena Njegovom riječju!

Apostol Ivan kaže: „U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga, i Bog bješe Riječ... Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo“ (Ivan 1:1,3).

Apostol Pavle objašnjava: „Sve je u Njemu“ (Kološanima 1:17).

Čak i danas, riječi imaju stvaralačku moć. Na primjer, kad izgovorimo riječ, njen zvuk ide do vanjskog uha, zatim do srednjeg uha, a u unutrašnjem uhu pretvara se u impuls živca; preko kohlearnog živca on putuje do temporalnog režnja gdje se, zbog veza s frontalnim režnjem i ostalim moždanim hemisferama zvuci sjedinjavaju, a informacija se skladišti u živčanom sustavu kao materija. Dakle, riječi

se u našem mozgu pretvaraju u materiju.

Ta materija ostaje тамо. Riječi koje mi čujemo su izvor misli i načina na koji reagiramo; one nas navode na djela, djela postaju navike, a navike formiraju karakterne crte; a karakter je u biti osobnost. Dakle, mi smo riječi koje biramo slušati.

Evanđelje su sve one riječi koje u ljudskom umu stvaraju karakter Isusa Krista, Sina Božjeg. To je božanski lik koji je čovječanstvo izgubilo padom u grijeh.

U početku, kad je Bog stvorio svijet, sve je bilo savršeno, u savršenom redu i podčinjeno zakonima čija je svrha da održavaju život u savršenoj i upečatljivoj slozi, time odsjajivajući Kristov karakter. Sve

je stvoreno kroz Riječ, i održava se Riječju.

„Gospodin je čovjeka u početku stvorio ispravnim. Čovjek je bio stvoren sa savršeno uravnoteženim umom, s organima savršeno razvijenim po veličini i snazi. Adam je bio savršen primjerak čovjeka. Svaka je umna sposobnost bila savršeno uravnotežena jer je imala svoju posebnu službu, pa ipak su sve bile međusobno ovisne kako bi svaka od njih bila pravilno i potpuno upotrijebljena.“ – 3. *Svjedočanstvo*, str. 72.

„Onaj koji je stvorio um i odredio mu zakone, pobrinuo se i za njegov razvitak u skladu s njima.“ – *Odgoj*, str. 41.

Zdravlje i bolest

Prema definiciji medicinskih nauka, zdravlje je stanje potpunog fizičkog, duhovnog, psihičkog, društvenog i moralnog blagostanja.

Ovo savršeno stanje fizičkog, duhovnog i moralnog blagostanja ima samo jednu tajnu: potpunu poslušnost zakonima koji vladaju svemirom, našom galaksijom, našim solarnim sustavom, zemljom i našim tijelom – makro- i mikrokozmosom.

„Ista sila koja održava prirodu djeluje i u čovjeku. Isti veliki zakoni koji vode i zvijezdu i atom nadziru i čovjekov život. Zakoni koji upravljaju radom srca podešavajući protok struje života prema zahtjevima tijela, zakoni su moćnog Uma koji ima vlast nad dušom. Od njega proizlazi sav život. Samo u skladu s njime može se utvrditi pravo područje aktivnosti života. Svim bićima, koja je stvorio, postavljen je isti uvjet – da se život održava primanjem života od Boga i vodi u skladu sa Stvoriteljevom voljom. Prekršiti njegov zakon, fizički, mentalni ili moralni, znači izdvojiti se iz sklada sa svemirom, unijeti nesklad, anarhiju, propast.“ – *Odgoj*, str. 99.

Otkako sam počeo proučavati na koji način funkcionira ljudski organizam i kako obolijevamo, ja sam u

dilemi: što prvo oboli, tijelo u kojem je um, ili um koji upravlja tijelom?

Sve riječi koje čujemo stvaraju naše misli. Znamo da misao koju ga-jimo može postati djelo, ponovljeno djelo postaje navika, navika postaje karakterna osobina, a zbroj osobina formira cijeli karakter, a karakter je ono što je čovjek. Ovo znači da se poremećaj ili bolest javlja u čovjekovom umu, odnosno u načinu razmišljanja. Mudri Salomon kaže da je „Bog stvorio čovjeka dobrog; a oni traže svakojake pomisli“ (*Propovjednik* 7:29).

Degradacija čovjeka počinje grijehom ili grešnom misli. Što je grijeh? Slušanje laži ili poluistine, ili slušanje riječi izrečenih na način koji potiče sumnju ili neistinitih riječi koje vode k pogrešnim djelima (grijesima) koji uništavaju zdravlje.

„Stalno prestupanje zakona prirode je i stalno prestupanje Božjeg zakona. Težina patnji i muka na koje nailazimo na svakom koraku, sadašnja degradacija, oronulost, maloumnost, svakovrsne bolesti koje preplavljaju svijet pretvaraju ga – u usporedbi s onim što je prema Božjoj namjeri mogao biti – u ogromnu bolnicu. Umne, moralne i fizičke snage današnje generacije vrlo su oslabljene. Sva ta bijeda i nesreća sa svakom novom generacijom postaje sve izrazitija, jer pali čovjek ne prestaje prestupati Božji zakon. Zbog popuštanja izopačenom apetitu dolazi do najvećih grijeha.“ – 4. *Svjedočanstvo*, 29.

Izopačeni apetit nije samo neumjereno po pitanju naše prehrane, rada ili odmora, nego i izopačenost našeg vizualnog, auditornog i intelektualnog apetita.

Um se mijenja onim što gleda i sluša, i postaje identičan onome o čemu razmišlja. „Kao i samo tijelo, i um dobiva snagu iz hrane koju prima. On se razvija i uzdiže čistim i snažnim mislima, ali se potpuno osiromašuje i unižava zemaljskim mislima.

„Roditelji, vi... ne možete um (vaše djece) ostaviti nezaposlenim,

niti ćete negodovanjem iskorijeniti zlo. Pogrešne misli možete potisnuti samo usađivanjem pravih načela... Dobra i razumna uputa, jedina je zaštita od loših saznanja koja kvara dobro vladanje. Istina će zaštititi dušu od stalnih iskušenja kojima se treba usprotiviti...

„Potaknite svoju djecu da svoj um obogate korisnim znanjem, da onim što je dobro ispune dušu i zavladaju njenim moćima, ne ostavlajući mesta izopačavajućim mislima. Ograničite želju za čitanjem onoga što umu ne pruža dobru hranu...

„U ruke djece ili mladih nikada ne treba staviti knjige (ili elektronske medije – prim. urednika) koje sadrže iskrivljenu istinu. Ne dopustimo da naša djeca, u toku stjecanja obrazovanja prime ideje koje će se kasnije pokazati kao sjeme grijeha.“ – *Temelji sretnog doma*, 334, 335, 337.

U današnje vrijeme, um biva izopačen jednim alatom koji je vješto izopačen od strane zla. To je „prozor“ koji, osim što nudi nekoliko dobrih stvari, pruža ogromnu količinu sramotnih i unižavajućih prizora. Prirodno, ljudski mozak bira zlo. Ako sjede na ovom prozoru (poput Eutiha za vrijeme Pavlove propovijedi), ljudi neće pasti unutra, već van – i bit će odvedeni u propast i degradaciju. Ovaj prozor (ekran) možemo naći svuda – na našim tabletima, pametnim telefonima i laptopima. Ova navika stalnog gledanja svega i svačega u tolikoj mjeri iscrpljuje čovjeka da on gubi sposobnost da razlikuje dobro od zla.

Jedna od najvažnijih funkcija mozga je upravo njegova sposobnost da razlikuje dobro od zla. U psihijatriji se to naziva svjeću. Ona biva umrvljena kad se psihički izmorimo (od pokretnih slika), kad smo u transu (izazvanom dugim gledanjem u ekran).

Prvi čin neposlušnosti također je bio uzrokovan zapadanjem u hipnotičko stanje, mamljenjem – zmijom koja govori. Prvi grijeh

otvorio je vrata poremećaju, propasti i smrti.

„Bog je čovjeka stvorio savršenim i svetim. Ali je čovjek zbog prijestupa Božjeg zakona izgubio svoj sveti i uzvišeni položaj. Poslije tog pada, bolesti i patnje koje donose smrt sve više uzimaju maha. Međutim, iako je čovjek teško uvrijedio svoga Stvoritelja, Božja ljubav prema ljudskom rodu još uvijek ne prestaje; i On ljudima upućuje svjetlost kako bi mogli uvidjeti da savršen život mogu voditi samo ako žive u skladu s prirodnim zakonima koji vladaju njihovim bićem. Stoga je od najveće važnosti da oni znaju kako treba živjeti kako bi svoje fizičke i umne snage mogli upotrijebiti na slavu Bogu.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 152.

Pioniri u obnovi

Ovo je divno djelo. To nije ništa drugo nego djelo obnove uma nebeskom silom – snagom ljudske volje koja će pod bilo kakvim okolnostima izabrati ono što nas približava srcu nebeskog Oca.

Djelo evanđelja jest ponovno uspostavljanje poretka u umu. Svjesno prihvaćanje tih infor-

macija sadržanih u evanđelju, koje djeluje u potpunom skladu s ljudskim umom, pomaže našem tijelu da se oporavi i povrati iz bolesti u zdravlje.

Kristova misija u ovom svijetu bila je da otvari put kojim bi čovječanstvo, iako uniženo grijehom, moglo biti враћено i uključeno u univerzalni nebeski sklad kao savršeno biće. Ovo djelo liječenja uma koje dovodi i do iscijeljenja tijela i duše najbolja je radosna vijest. Evanđelje otkriveno u Isusu Kristu prvi je lijek za pali ljudski rod. U ovom svijetu ne postoji zdrav čovjek. Moralno ili duhovno poniženje vodi i do poniženosti tijela. Jedini način na koji možemo biti promjenjeni jest da svojim umom prihvativimo tu informaciju koja mijenja život, to jest Isusa Krista.

Ugledni svjetski istraživači odlučili su da Isus Krist, sa svojim savršenim karakterom, treba biti stavljen u središte vremenske osi kojom se mjeri ludska povijest. Sve se dovodi u vezu s Njim.

On nije samo Onaj koji održava povijest, već i Onaj koji uzdiže ljude iz njihovog stanja degradaci-

je i vraća ih u nebeske stanove. To uzdizanje započinje onoga trenutka kad prihvativimo Njegove riječi. Govoreći o ovome, apostol Pavao kaže: „A sam Bog mira neka vas posveti u svačemu; i cijeli vaš duh i duša i tijelo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našeg Isusa Krista“ (*1 Solunjanima* 5:22,23).

Što je evanđelje i kako ono predstavlja prvi korak u obnovi čovječanstva?

„To je bilo njegovo djelo. On prođe čineći dobro i iscijeljujući sve koje sotona bješe nadvladao“. Bilo je cijelih sela u kojima se uzvik boli nije čuo ni iz jedne kuće, jer je On prošao njima i iscijelio sve bolesnike. Njegovo je djelo bilo dokaz njegova božanskog pomazanja. Ljubav, milosrđe i samilost otkrivali su se u svakom djelu njegova života; njegovo je srce bilo puno nježnog suosjećanja prema sinovima ljudskim.“ – *Put Kristu str. 13.*

Najvažnija stvar za svakoga je obnavljanje čovjeka kako bi mogao odsajavati Božji lik. Ova obnova počinje prihvaćanjem nebeskih načela primljenih u evanđelju Isusa



Krista. Niti jedan čudesni lijek niti komplikirana kirurška intervencija ne mogu dovesti do te izvanredne promjene koja grešnog čovjeka pretvara u dobrog ili koja bi uništila tragove bolesti i smrti. To se događa samo prihvaćanjem Isusa Krista kao temelja našeg razmišljanja, kao sjeme svih naših misli.

Ako dopustimo Božjoj ruci koja djeluje u prirodi da vlada našim bićem, bolesti će nestati, a zdravlje će biti obnovljeno.

„Zemlja ne daje iz godine u godinu svoje obilne plodove svojom vlastitom silom i ne nastavlja svoj put oko sunca na osnovu svoje prvo-bitne moći, nerazdjeljivo povezane s prirodom. Ruka beskrajne sile neprekidno djeluje u upravljanju ovim planetom. Božja sila koja djeluje u svakom trenutku održava je pri tom okretanju u njenom položaju. Bog čini da se sunce rađa svakog jutra. On otvara izvore nebeske i daje kišu.“ – *Zdravlje i sreća*, 369.

„Božja djeca su oni koji imaju udjela u Njegovoj naravi. Ni zemaljski položaj, ni rođenje, ni narodnost, ni vjerske prednosti ne dokazuju da smo pripadnici Božje obitelji. To čini ljubav, ljubav koja obuhvaća cijelo čovječanstvo. Čak će grješnici, čija srca nisu potpuno zatvorena za djelovanje Božjega Duha, uzvratiti ljubaznost. Iako će možda na mržnju uzvratiti mržnjom, na ljubav će odgovoriti ljubavlju. Ali samo Božji Duh na mržnju uzvraća ljubavlju. Biti ljubazan prema nezahvalnim i zlima, činiti dobro ne očekujući zauzvrat ništa, to su znakovi pripadnosti vladarskoj obitelji Neba, siguran znak kojim djeca Najvišega otkrivaju svoj visoki položaj.“ – *Misli s Gore blagoslova*, str. 75

Prihvatali mi to ili ne, naša prisutnost je ili blagoslov, lijek za naše bližnje ili, naprotiv, otrov, miris smrti za smrt. Razliku čini ono što gajimo u svom umu. Ako je Isus u njemu, to će se vidjeti; ali ako On nije u našem umu, onda ćemo i mi,

a i oni koji ne poznaju Boga, biti razočarani.

U ranoj crkvi, djelo apostola bilo je dalekosežno i duboko. Početak svakog misionarskog napora je zapravo djelo obnove tijela slomljenog bolešcu i patnjama. Tek nakon što su im te patnje olakšane, ljudi su iskusili novi život u Isusu Kristu. Prihvaćanjem Krista, cijelo njihovo biće bilo je ispunjeno Njegovom prisutnošću i oni su postali kanali svjetlosti za svoje bližnje. Ovaj duh života koji ih je ispunjavao i koji su širili dalje došao je s onog izvora vječnog života s kojeg možemo i mi besplatno piti.

Praktično znanje

Evangelje nije teorija. To je praktičan život. Dok sam stažirao u Francuskoj, kolega kirurg upitao me za doručkom: „Zašto si ti vegetarianac?“ Odgovorio sam: „Zbog jedne informacije u Bibliji koja je znanstveno dokazana: *Postanak 1:29.*“ Obrazlažući mu dalje detaljno u znanstvenim terminima s kojima je on kao liječnik bio upoznat – o tome kako se efikasno kemijski elementi iz biljaka apsorbiraju u naš organizam – ispostavilo se da je ovo formalno objašnjenje, uz Božju pomoć, bio idealni „klin probojnik“ za njega. On je odgovorio: „Sjajno! Nikada nisam razmišljao o tome! To je zaista čudesno!“ Savršene kemijske reakcije koje je Bog osmislio objavljuju veličinu Njegove božanske mudrosti i svjedoče o planu koji je načinjen prije stvaranja. Zbog toga ljudi vremenom otkrivaju istine koje je evangelje obznanilo stoljećima ranije.

Moć bilo kojih sredstava liječenja ne nalazi se u njima samima, niti u osobi koja ih koristi. Isus Krist je Iscjelitelj. Kad bi tu istinu razumjeli i zdravstveni radnici, kao što je razumiju propovjednici evangelja, djelo spasenja brzo bi obuhvatilo cijeli svijet, kao što je to bilo u početku rane crkve. Nitko ne smije dozvoliti sebi da ponosno vjeruje kako

on može liječiti. Zdravstveni radnik može samo pomoći, ali iscjeljenje dolazi s Izvora vječnog života.

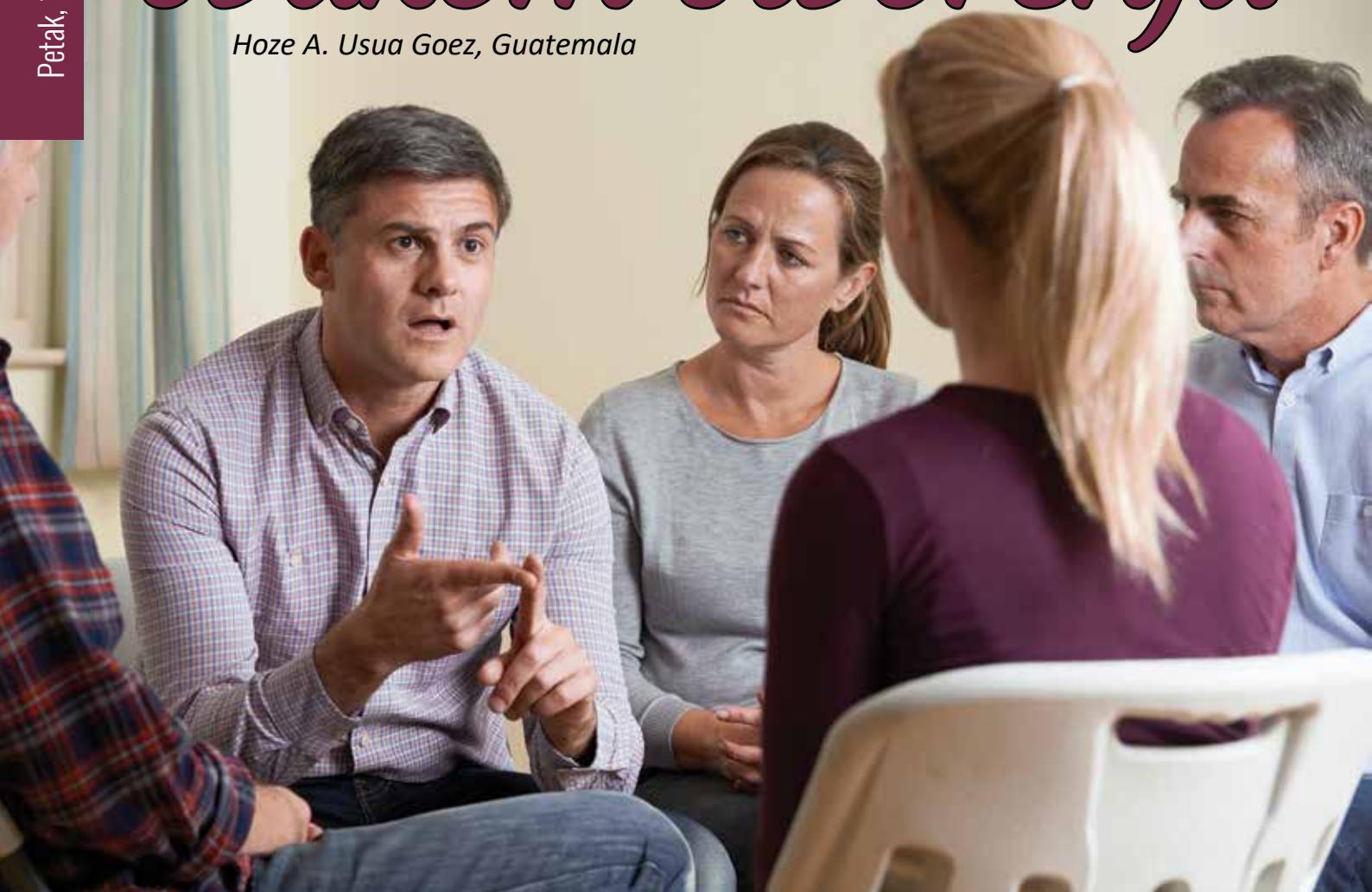
Većina ljudi ne vodi dovoljno računa o svom tijelu; ljudi jedu bez ograničenja, u njihovom životu ne postoji nikakav red, pohlepni su; oni žele samo zadovoljiti svoj appetit i požudu, a ne shvaćaju da svoj život duguju velikoj Žrtvi. Ponekad su samo ravnodušni i nemarni. Oni ne vode računa o tome što unose u svoj organizam. Kada bi mogli razumjeti sljedeće riječi, njihov život bio bi promijenjen: „Naš Gospodin je rekao: „... Ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nećete imati života u sebi... Tijelo je moje pravo jelo i krv je moja pravo piće.“ (*Ivan 6:53-55*) To je istina o našoj tjelesnoj prirodi. Kristovoj smrti dugujemo čak i svoj ovozemaljski život. Kruh koji jedemo otkupljen je Njegovim slomljenim tijelom. Voda koju pijemo kupljena je prolivenom krvlju. Nikada nitko, svet ili grješan, ne uzima svoju svakodnevnu hranu, nego se hrani Kristovim tijelom i krvlju. U svaki kruh utisnut je golgotski križ. On se ogleda u svakom izvoru vode. Krist je istaknuo sve ovo uspostavljajući simbol svoje velike žrtve. Svjetlost koja blista iz službe Svetе večere u gornjoj sobi posvećuje hranu za naš svakodnevni život. Obiteljski stol postaje Gospodnjim stolom, a svaki obrok obredom.“ – *Želja vjekova*, str. 660.

Zaključak

Svaki pravi učenik rođen je u Božjem kraljevstvu kao misionar. Naše postojanje melem je i blagoslov. Prisutnost svakog ljudskog bića koje je spašeno milošću Gospoda Isusa je mjesto izobilja života. „Blago onima kojima je sila u Tebi, i kojima su u srcu putevi Tvoji! Idući dolinom pustinjskom, pretvaraju je u izvore, i dažd je odijeva blagoslovima. Idu zbor za zborom, javljaju se pred Bogom na Sionu“ (*Psalam 84:5-7*). Neka svi uživaju u ovoj radosti!

Propovijedanje evanđelja *svakom stvorenju*

Hoze A. Usua Goez, Guatemala



„Idite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svakome stvorenju.“
(Marko 16:15).

„Nego ćete primiti silu kad Duh Sveti dođe na vas; i bit ćete mi svjedoci i u Jeruzalemu, i po svoj Judeji i Samariji, i sve do kraja zemlje.“ (Djela 1:8).

Prema ovim stihovima, jasno je da vijest evanđelja treba dospjeti do krajeva zemlje. Dobra vijest o spasenju u Kristu mora prokrčiti sebi put preko granica i oceana kako bi stigla do najudaljenijih dijelova svijeta. To je božanski analog; to je i naša misija, kao Božjeg izabranog naroda. Ako svijet treba biti obasjan slavom Božjom, mi imamo vrlo važnu ulogu u tom djelu.

20

Nesumnjivo, ponekad osjećamo istu ograničenost kakvu su osjećali i učenici kad im je Spasitelj naložio da svima propovijedaju evanđelje. Taj izazov bio je prevelik i za njih, kao što je i za nas, ali obećanje koje im je dano – da će ih Njegova prisutnost pratiti do kraja zemlje – pripada i nama (Ivan 17:18,20).

Hvala Bogu, u Bibliji i Duhu proroštva ne nalazimo samo nalog za obradivanje cijelog polja, već i metode i načine za ostvarenje ovog cilja u kratkom vremenu koje je pred nama. Bog nam je odredio svoj plan evangeliziranja, ali nam je osigurao i oruđa kako bismo ga uspješno sproveli.

Zdravstveno-misionarski rad

„Sva je glava bolna i sve srce iznemoglo. Od stopala noge pa do glave ništa zdrava na njima nema, samo ozljede i modrice i otvorene rane — ni očišćene ni povijene ni ublažene uljem.“ (Izajja 1:5,6).

„I zemlja se onečistila pod žiteljima svojim, jer prestupiše zakone, izmjeniše odredbu, raskinuše Savez vječni. Zato će prokletstvo proždrijeti zemlju.“ (Izajja 24:5,6).

„Došlo je vrijeme kad se svaki član Crkve treba prihvatići zdravstveno-misionarskog rada. Svijet je postao ogromna bolnica prepuna žrtava i

fizičkih i duhovnih bolesti. Na sve strane ljudi propadaju zato što nisu upoznati s istinama koje su nama povjerenе. Članove Crkve treba probuditi da bi shvatili svoju odgovornost; da znanje o ovim istinama prenose i na druge.“ – 7. *Svjedočanstvo*, 58.

„Za vrijeme svoje službe, Isus je više vremena posvećivao iscjeljivanju bolesnika negoli propovijedanju. Njegova čuda su svjedočila o istinitosti Njegovih riječi – da nije došao da uništava, nego da spašava...“

„Kristovi sljedbenici trebaju raditi kao i On. Mi trebamo nahraniti gladne, obući neodjevene i utješiti nevoljne i ucviljene. Mi trebamo služiti očajnicima i nadahnuti nadom beznadne.“ - *Želja vjekova*, str. 350.

Mnoga vrata koja su sada zatvorena, otvorit će nježan dodir zdravstveno-misionarskog rada. Do tisuće duša nikada ne bismo doprli ako se ne bismo koristili klinom probojcem – svjetlošću zdravstvene reforme. I u svijetu i kršćanstvu, sa svojim različitim vjeroispovijestima, postoje mnoge duše koje čekaju na Obnovitelja tjelesnog, duševnog i duhovnog zdravlja. Tamo gdje vlada bol, možemo se koristiti ključevima koji su u našim rukama kako bismo otvorili vrata mnogih srca za istinu: riječi ohrabrenja, savjetovanje puno ljubavi u pogledu prehrane, usrdna molitva za bolesne, jednostavno liječenje prirodnim sredstvima, pjesme slave, molitve za obitelji koje prolaze kroz teškoće – sve ovo otvorit će put za dopiranje evanđelja do ljudi, jer naša velika potreba je Božja prilika (*Luka 4:18*).

Osobne kućne posjete

Apostol Pavle svjedoči: „Kako ništa od onog što je korisno nisam propustio navijestiti vam i poučiti vas, javno i po kućama. Zato bdijte, sjećajući se da tri godine — noću i danju — nisam prestajao sa suzama opominjati svakog pojedinog od vas“ (*Djela 20:20.31*).

„Vaš uspjeh neće toliko ovisiti o vašem znanju i darovitosti, koliko o vašim sposobnostima da nađete put k srcu.“ – *Evangelizam*, 328.

„Mnogo ovisi o načinu kako se odnosite prema onima koje posjećujete. Prilikom pozdravljanja možete prihvati ruku osobe tako da odmah zadobijete njezino povjerenje, ili na tako hladan način da ona zaključi kako vam uopće nije stalo do nje.“ – *Sluge evanđelja*, str. 189.

„Taj rad od kuće do kuće, traženje duša, traganje za izgubljenim ovčama, najznačajniji je posao koji možemo obavljati.“ – *Evangelizam*, 325.

„Svi koji mogu trebaju obavljati biblijski rad. Dok budu išli od kuće do kuće tumačeći ljudima Pismo na jasan i jednostavan način, Bog će učiniti istinu moćnom da spasi. Spasitelj blagoslovla one koji rade taj posao.“ – *Evangelizam*, 332.

„Koliko su značajni naporci koji se ulažu u javnosti, isto je toliko značajan rad s dušama od kuće do kuće. U velikim gradovima postoje određeni krugovi koji se ne mogu privući putem javnih sastanaka. Oni se zato moraju tražiti, baš kao što pastir traži izgubljenu ovcu. Za njih se moraju ulagati revni, osobni naporci. Ako zanemarimo osobno zalaganje, propustit ćemo mnoge dragocjene prilike; a kad bi se one iskoristile, djelo bi u velikoj mjeri bilo unaprijedeno.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 111.

„Neka se oni koji svetkuju subotu obiteljski sele... (u nova područja) i svojim životom preporučuju istinu onima koji je još ne poznaju. Pripadnici tih obitelji mogu si međusobno pomagati ali se moraju brižljivo čuvati da ne učine bilo što čime bi mogli sprječiti svoje kršćansko napredovanje. Kršćanskim nastojanjem da nahrane gladne i obuku neodjevene, oni utjecaj istine mogu širiti daleko uspješnije nego držanjem propovijedi. Ljubav i suočanje, koji se propovijedaju riječima, potrebno je potkrijepiti odgovarajućim djelima. Kao uvod ili predgovor za svoje poruke, Krist je uvijek činio djela ljubavi i milosrđa. Tamošnji radnici trebaju ići od kuće do kuće, pomažući onima kojima je pomoći potrebna i ponavljajući evanđeoske zapise o Kristovom stra-

danju na križu, kad god im se za to ukaže prilika. Glavna tema njihovog izlaganja treba biti Krist. Njihovo nije da se zadržavaju na raspravljanju o pitanjima učenja: oni trebaju govoriti samo o Kristovoj misiji i Njegovoj žrtvi. Ističući Njegovu pravednost, oni Njegovu čistoću i bespriječnost trebaju odražavati svojim životom.“ – 7. *Svjedočanstvo*, 200, 201.

„Potrebno je da se članovi Crkve više posvete radu od kuće do kuće, da organiziraju čitanje Biblije (što bismo danas zvali biblijskim satovima) i distribuiraju knjige.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 128.

„Gospod poziva da se ulože odlučni naporci u onim mjestima i krajevima gdje narod još ništa ne zna o biblijskoj istini. Duhovne pjesme, molitve i čitanje Božje Riječi ljudi trebaju čuti u svojoj kući... Oni koji sudjeluju u ovom djelu moraju dobro i temeljito poznavati svete spise. Kristovo geslo: ‘Pisano je’ mora biti njihovo obrambeno sredstvo i oružje.“ – *The Upward Look*, 58.

Glazbena služba

„Što će, dakle? Molit će duhom, a molit će i umom; pjevat će hvale duhom, a pjevat će ih i umom“ (1. *Korinćanima* 14:15).

„Jedan od najboljih načina da se Božje riječi urežu u sjećanje je njihovo ponavljanje u pjesmi. Takva pjesma ima čudesnu moć. Ona ima silu da obuzda grubu i neobrađenu prirodu; silu da oživi misli i probudi suočanje, da potakne na složan rad i da odagna potištenost i zle slutnje, koje oduzimaju hrabrost i snagu.“ – *Odgovor*, 151.

„To je jedan od najuspješnijih načina da se duhovne istine utisnu u srce. Koliko se puta duša, suočena s opasnošću i spremna da se preda očajanju, sjeti neke Božje riječi — dugo zaboravljenog pripjeva pjesme iz djetinjstva i iskušenja gube svoju snagu, život dobiva novo značenje i novu svrhu, a hrabrost i radost prelaze i na druge duše! – *Odgovor*, str. 168.

„Dok je Krist radio za drvodjel-

jskom tezgom, drugi bi Ga ponekad okružili pokušavajući Ga učiniti nestrpljivim; ali On bi tada zapjeval neki od prekrasnih Psalama i prije nego što su shvatili što čine, oni bi Mu se pridružili u pjevanju, padajući pod utjecaj sile Svetog Duha koji je bio u Njemu.“ – *Temelji sretnog doma*, 359.

Pomoću glazbene službe duše će biti privučene Kristu i Njegovoj crkvi. Nadahnuta himna dotaknut će najdublje osjećaje srca, a duša će biti omešana i podčinjena, spremna da primi spasonosnu istinu u Isusu Kristu.

Kolporterska služba

„Baci kruh svoj na površinu vode, jer poslije mnogo dana ti ćeš ga naći. Podaj dio sedmorici, pa i osmorici, jer ne znaš kakvo će zlo biti na zemlji. Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nek ti ne počiva ruka; jer ne znaš što će biti bolje, ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro.“ (*Propovjednik* 11:1,2,6).

Omogućavanje obučavanja ljudi u kolporterskom djelu je zadatak koji crkva ne smije zapostaviti.

„Kad mladi ljudi počnu raditi kao literarni evanđelisti ispunjeni žarkom željom da spase svoje bližnje, kao posljedica njihovog truda bit će požnjevena žetva za Gospodina. Onda ih pošaljite kao misionare da objave sadašnju istinu, uz stalnu molitvu za veću svjetlost i vodstvo Svetoga Duha, kako bi riječju znali krijepti umorne. Neka iskoriste svaku priliku da čine djela ljubaznosti, imajući na umu da rade za Gospodina.“ – *Sluge evanđelja*, str. 96.

„Naše publikacije sada siju sjeme evanđelja i služe kao sredstvo preko kojeg ljudi dolaze Kristu. Cijele crkve su nastale njihovim širenjem.“ – *The Review and Herald*, June 10, 1880.

Prodaja knjiga i časopisa može biti plodonosna, ali zainteresiranost za istinu može se potaknuti i anketama o religijskom mišljenju i upitnicima o zdravlju i obiteljskim pitanjima. Ovakvi upitnici otvorit će put za razgovor, a biblijski satovi bi trebali biti sljedeći korak u razvijanju zaint-

eresiranosti.

Isus nam je ostavio nekoliko primjera ispitivanja mišljenja: „I došavši u krajeve Cezareje Filipove, Isus pitaše učenike svoje govoreći: „Što za me — Sina Čovječjega — kažu ljudi, tko sam?“ A oni rekoše: „Jedni da si Ivan Krstitelj, drugi pak da si Ilija, a treći da si Jeremija ili jedan od proroka.“ Reče im: „A što vi za me kažete, tko sam?“ A Šimun Petar, odgovorivši, reče: „Ti si Krist, Sin Boga živoga.“ (*Matej* 16:13-16). (Ovaj razgovor odvijao se u krugu učenika, ali sličan primjer iznesen u javnosti možemo pronaći u *Mateju* 11:7-11).

Božji poziv odjekuje kroz stoljeća: „Prođite ulicama Jeruzalema pa sad pogledajte i razaberite; i tražite po njegovim trgovima možete li naći čovjeka, ima li koga da čini pravdu, da traži istinu — i oprostit ću tom gradu.“ (*Jeremija* 5:1).

Javne konferencije

Isus nam je u Bibliji predstavljen kao najveći govornik ikada. On je često govorio na otvorenim poljima, dok su ga slušale mase ljudi. (*Vidi Matej* 5:1,2; 14:14; *Luka* 21:37,38).

Apostoli su također usvojili ovaj pristup u propovijedanju evanđelja. Nakon Pedesetnice, njihova vijest bila je praćena silom i mudrošću s visine, kako bi mogla dotaknuti srca tisuća slušatelja. (*Vidi Djela* 2:41; 4:4).

Kada je William Miller držao predavanja o drugom Kristovom dolasku, to je privlačilo masu i proizvelo veliko uzbuđenje. „Natim skupovima nije bilo nikakvog neobuzdanog uzbuđenja, već je duboka ozbiljnost obuzimala misli onih koji su slušali njegova izlaganja.“ – *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, 16.

Elen Harmon posjećivala je ove sastanke i njima bila duboko pokrenuta.

„Teško je danas privući narod u gradovima gdje postoje tolike mogućnosti za zabavu. Propovjednici koje je Bog imenovao vidjet će da moraju napregnuti sve svoje sile da bi privukli pažnju naroda. A ako im i uspije okupiti veći

broj ljudi, morat će iznositи vijest na tako nesvakidašnji način, da bi ljudi živnuli i primili opomenu.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 109, 110.

Sastanci pod vedrim nebom

„Održavajte u mnogim mjestima bogoslužja u kampu, a po završetku tih bogoslužja radite evandeoski posao. Tako se sakupljaju snopovi.“ – *Evangelizam*, 297.

„I stanovnici jednoga grada ići će u drugi govoreći: ‘Hajde da podemo iskati naklonost Gospodnju i tražiti Gospoda Nad Vojskama. Idem i ja!’“ (*Zaharija* 8:21).

„Sastanci pod šatorima jedna su od najznačajnijih pokretačkih snaga u našem radu. To je jedna od najuspješnijih metoda da se privuče i zadrži pažnja naroda i da poziv evanđelja dopre do svih društvenih slojeva. Vrijeme u kojem živimo je vrijeme silnih uzbudjenja. Slavoljubive težnje, ratovi, ovozemaljska zadovoljstva i trka za stjecanjem novca, obuzimaju sve misli i stremljenja ljudi. Znajući da vremena ima malo, Sotona čini sve što je u njegovoj moći da bi ljudi obmanuo, zaludio, obuzeo brigama i jednostavno hipnotizirao sve dok se vrijeme njihovog provjeravanja ne završi i dok se vrata milosti ne zatvore zauvijek.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 31.

„Kad bi se naši sastanci pod šatorima održavali onako kako treba, oni bi zaista bili svjetlost svijetu. Takve sastanke treba održavati u velikim gradovima i mjestaćima gdje poruka istine još nije objavljena. I oni trebaju trajati dva do tri tjedna. Ponekad je preporučljivo da se sastanci pod šatorima održavaju po nekoliko puta uzastopno na istom mjestu; međutim, po pravilu mjesto sastanka treba mijenjati iz godine u godinu. Umjesto održavanja ogromnih sastanaka na nekoliko lokacija, znatno korisnijim pokazat će se održavanje manjih sastanaka na mnogim mjestima. Tako će se djelo neprekidno širiti zahvačajući nova polja.“ – 6. *Svjedočanstvo*, str. 33.

Zašto da prisustujemo sastancima pod vedrim nebom?

„Dodata, braćo i sestre, na ove sve-te sabore, da se sretnete s Isusom. On će doći na ovu svečanost. On će biti prisutan i učiniti za vas ono što je najpotrebnije. Ne smatrajte svoja imanja vrjednijima od viših interesa duše.“ – 2. *Svjedočanstvo*, str. 575.

„Vrlo je važno da sastancima ovakve vrste (redovito) prisustvuju i članovi naše Crkve. Neprijatelja istine ima mnogo; a mi budući da smo malobrojni, osobnim prisustvom trebamo jačati svoje redove. Blagodati sastajanja potrebne su svakome od vas, i Bog vas poziva da u redovima za istinu budete prvi.

„Netko će reći: ‘Troškovi putovanja su veliki, i bolje bi bilo da taj novac uštedimo i da ga priložimo za širenje Božjeg djela tamo gdje su potrebe tako velike?’ Ne prosuđujte na takav način; Bog vas poziva da zauzmete svoje mjesto u redovima i na skupovima Njegovog naroda. Uspjehu i utjecaju sastanka možete doprinijeti i svojim osobnim prisustvom kao i prisustvom svoje obitelji. Učinite sve što je u vašoj moći da redovno prisustujete skupovima Božjeg naroda.

„Braćo i sestre, za vas je osobno daleko manji gubitak čak i izgubiti nešto u svojim poslovima nego propustiti priliku da čujete poruku koju Bog ima za vas. Ne iznalazite nikakav izgovor za propuštanje bilo kakve duhovne prednosti. Potrebna vam je svaka zraka Bogom dane svjetlosti, kako biste se ospozobili da blago i krotko date odgovor svakome tko vas upita za vaše nadanje. Ne dozvolite sebi nipošto da takve prigode propustite.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 37, 38.

Preseljenje u nova područja

„I reče Gospod Abramu: »Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju što će ti je pokazati.“ (*Postanak 12:1*).

Ponekad, kad se naši ljudi presele iz jednog grada u drugi, oni se lako

povuku u anonimnost i tako gube svoju povezanost s crkvom – i u nekim slučajevima svoju vezu s Kristom, samo da bi završili duhovno mrtvi.

Ali Božji plan je da, umjesto toga, povedemo Krista sa sobom kamo god pošli, kao što je to činio Abraham. Gdje god da podignemo naš logor, tu treba organizirati novo misionarsko polje, kao što je Abraham podizao olтар Gospodu.

„Bog poziva kršćanske obitelji da odlaze u krajeve koji se još nalaze u mraku i zabludi i da mudro i ustrajno rade za Učitelja. Da bismo odgovorili na taj poziv, moramo biti požrtvovni.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 28.

„Obični članovi naših crkava mogu izvršiti djelo koje je do sada jedva počelo. Nitko se ne treba seliti u neko novo mjesto samo radi svjetskih koristi; ali ako se negdje pruža prilika za pristojan život, neka tamo idu obitelji koje su dobro utvrđene u vjeri, i to jedna ili dvije obitelji u jedno mjesto, i neka tamo rade kao misionari. One moraju imati ljubav prema dušama i osjećati svojom dužnošću da rade za njih, razmišljajući o tome kako da ih privedu istini. Mogu distribuirati naše publikacije, održavati sastanke u svojim domovima, upoznavati se sa svojim susjedima i pozivati ih da dolaze na te sastanke. Tako će njihova svjetlost sjati u dobrim djelima.“ – 8. *Svjedočanstvo*, 262.

Tiskani i audiovizualni materijal

Osim širenja tiskane literature, još jedna efektivna metoda evanđeoskog rada je korištenje audiovizualnog materijala. Kratke poruke snimljene kao audio ili video imale su izvanredan utjecaj na podizanje zainteresiranosti kod mnogih duša koje su zauzele svoje mjesto na strani sadašnje istine. Gdje god smo pokušali primijeniti ovu metodu, vidjeli smo da ona donosi rezultate. Braća iz raznih zemalja mogu posvjedočiti da je

ono što govorimo istina.

„Uvedimo nove metode rada. Božji narod mora postati svjestan potreba vremena u kojem živi. Bog ima ljudе koje će pozvati sebi u službu – ljudе koji djelo neće voditi beživotno, kao što se radilo u prošlosti...“ – *Evangelizam*, 61.

„Pronaći ćemo sredstva da dopremo do ljudskih srca. Neke od metoda koje koristimo u ovom poslu razlikovat će se od onih u prošlosti; međutim, neka nitko zbog toga ne zatvara put svojim kritiziranjem.

„Potrebni su nam ljudi koji se mole Bogu za mudrost, koji pod Božjim vodstvom mogu unijeti nov život u stare metode rada i napraviti nove planove i metode kojima će pobuditi zainteresiranost vjernika crkve i doći do ljudi u svijetu.“ – *Evangelizam*, 87.

Radio i televizijski programi

„Uostalom, molite, braćo, za nas da riječ Gospodnja trči i proslavlja se kao i kod vas“ (2. *Solunjanima* 3:1). Bila bi velika greška ne koristiti se prednostima masovnih medija u propovijedanju evandelja. Pomoću radijskih i televizijskih programa i odabranih oblika društvenih medija, do stotina, čak i tisuća ljudi može doprijeti vijest Krista, Janjeta Božjeg koje uzima grijehu svijeta.

Isus izjavljuje: „Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima.“ (*Matej 10:27*).

Ovo je, nesumnjivo, još jedan efektivan način na koji do mnogih može doprijeti vijest istine. Treba obrazovati i valjano obučiti više radnika kako bi ovo djelo mogli obaviti profesionalno. Mnogi od nas imaju ovo zvanje, i mogu biti obrazovani kako bi usavršili taj divan talenat da mudro govore u radio ili TV emisiji.

Neka Bog blagoslovi sve medije koji se koriste u propovijedanju evandelja. Amen!

U dobro vrijeme i u nevrijeme

Sergej Karvatski, Rusija



Prilikom svog uznesenja, Krist je svojim učenicima ostavio svetu dužnost da propovijedaju evanđelje o Božjem kraljevstvu svim narodima. To znači da će svaka živa duša na Zemlji imati priliku čuti dragocjenu vijest da joj grijesi mogu biti oprošteni, da može biti spašena za vječnost milošću Isusa Krista, da se kraj ovog svijeta približava, a Božje kraljevstvo dolazi. Božji plan je da na taj način cijela Zemlja bude obasjana Njegovom slavom.

„Neka cijela Zemlja bude obasjana slavom Božje istine. Svjetlost treba svijetliti svim zemljama i svim narodima. Ta svjetlost treba zračiti od onih koji su ga primili...“ – *Evangelizam*, 305.

„Došlo je vrijeme kad vijest o skorom Kristovom dolasku treba odjeknuti cijelim svijetom.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 19.

Vrijeme leti, i svakog trenutka nečiji život se iznenadno prekine. Svake minute netko završi svoj život... Jesu li se sve ove duše, Kristu toliko dragocjene, izmirile sa svo-

jim Stvoriteljem? Jesu li se svi koji su umrli pripremili za susret sa svojim Gospodom? Koliko je vaših poznanika, rođaka i drugih dragih vam osoba završilo svoj život nespremno za vječnost? Gospod zapovijeda: „Propovijedaj Riječ; budi spremna — u vrijeme i nevrijeme; prekori, zaprijeti, opomeni — sa svom strpljivošću i poukom.“ (2. *Timoteju* 4:2).

„Posljednje zrake samilosti, posljednja poruka milosti koju treba objaviti svijetu jest otkrivanje Njegovog karaktera punog ljubavi. Božja djeca trebaju objaviti Njegovu slavu.“ – *Kristove priče*, 380.

„Trebamo ići i objavljivati Božju dobrotu, i ljudima jasno predstaviti Njegov karakter.“ – *Faith and Works*, 61.

Služba – Božje oruđe

Dragi prijatelji, Krist svojim učenicima nije ostavio nalog da dovedu ljudе u Njegovo kraljevstvo zato što sam nije mogao evangelizirati svijet; jer Njemu ništa

nije nemoguće. Krist je sam mogao propovijedati istinu brže i učinkovitije nego bilo koji čovjek. „Bog je mogao postići svoj cilj i spasiti grešnika bez naše pomoći.“ – Želja vjekova, 122.

Gospod je vijest spasenja mogao objaviti sam ili uz pomoć anđela za kratko vrijeme. Da, „Bog je mogao objaviti svoju istinu preko bezgrešnih anđela, ali to nije Njegov plan. On je izabrao ljudska bića s njihovim slabostima da budu oruđa u ostvarivanju Njegovih namjera.“ – *Djela apostola*, 245.

Anđeli bi ispunili ovaj nalog radosno i bez pogovora. Na primjer, „anđeo koji je bio poslan Filipu mogao je i sam izvršiti ovo djelo za Etiopljanina.“ – *Djela apostola*, 79.

Anđeo je sišao s neba s danim nalogom, ali umjesto da dođe Etiopljaninu, on je otisao tražiti Filipa.

Zašto je gubio vrijeme tražeći čovjeka? Zašto nije sam izvršio djelo?

Misija je povjerena ljudima kako bi služeći Njemu mogli uzrasti u *Glasnik reformacije, molitveni tjedan 2018.*

obliće Kristovo! Služba je Božje oruđe za kršćanski rast! Pomažući svojim bližnjima, duhovno rastemo!

Kako možemo postati učinkoviti misionari?

Kad je Krist ostavio nedvosmislen nalog svojim učenicima: „Idite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svakome stvorenju.“ (*Marko 16:15*), ta mala grupa učenika nije imala ni blaga ni sile ni obrazovanja. Kako su mogli ispuniti Kristov nalog?

U Evandelju po Ivanu 20:19 čitamo o tome kako se Krist prikazao svojim učenicima u gornjoj sobi, gdje su se okupili strahujući za svoj život. Vrata i prozori bili su zatvoreni, a svaki šum dovodio ih je do strepnje.

Učenike je obeshrabriло raspeče njihovog voljenog Učitelja. Ipak, pojavitvi se iznenada u gornjoj sobi, Isus im je objavio: „Kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas“ (*Ivan 20:21*). Kako su mogli izvršiti nalog ako su se bojali čak i izaći iz gornje sobe? Znajući njihove brige i potrebe, On odgovori istog trena: „Prijmete Duha Svetoga“ (*Ivan 20:22*).

Nakon četrdeset dana, Spasitelj je rekao da je učenicima bila potrebna posebna sila Svetog Duha, štoviše, On im je i obećao tu silu u obilju, ako je budu zatražili (*vidi Djela 1:4,5,8*).

„Kristova vidljiva prisutnost među učenicima tek što se nije povukla ali je njima obećana nova sila. Trebali su primiti silu Duha Svetoga u njenoj punini i time biti zapečaćeni za svoje djelo. ‘I, evo, ja šaljem na vas obećanje Oca svojega. A vi ostanite u gradu Jeruzalemu dok se ne odjenete u silu s visine.‘“ (*Luka 24:49*).“ – *Djela apostola, 22*.

Ovo obećanje ojačalo je Kristove sljedbenike kako bi mogli izvršiti evanđeosko djelo koje im je povjereno. Bog je obećao da će učenici ma poslati silu Svetog Duha.

„Znali su da evanđelje treba odni-

jeti svijetu i molili su se za silu koju im je Krist obećao.“ – *Djela apostola, 27*.

Na dan Pedesetnice učenici su primili pouzdanje, hrabrost – osobine potrebne za djelo spašavanja.

„Na učenike koji su čekali i molili se, Duh se spustio u takvoj punini da je dosegao do svakog srca.“ – *Djela apostola, 27*.

Gospod je crkvu opskrbio talen-tima kako bi ispunila Njegov veliki nalog, dajući im sposobnost da razumiju i govore sve u to vrijeme poznate jezike (*vidi Djela 2:4-12*), kao i da liječe bolesne i uskrسava-ju mrtve, kao što je On i predvidio (*vidi Marko 16:17,18*).

Rezultat izlijevanja Svetog Duha

Vodeni željom da objavljuju istinu, učenici su obišli svijet. U otprilike tri desetljeća Isusovo učenje rašireno je po cijeloj Palestini, Maloj Aziji i Aziji, sjevernoj Africi i Europi, i doprlo čak do lučkih naselja – vijest spasenja prenijeta je u skoro sve dijelove civilizacije tog vremena. Glas istine prodro je do najudaljenijih dijelova tadašnjeg svijeta. Tisuće su slušale poruku spasenja; mnoge kršćanske crkve uspostavljene su u Grčkoj, Makedoniji, Indiji – i u okrutnom Rimu koji je mrzio i progonio kršćane, čak i u Cezarovom domaćinstvu.

Iskreni Kristovi sljedbenici postali su misionari čim su se naučili od Spasitelja.

„Svaki pravi učenik rađa se u Božjem kraljevstvu kao misionar. Onaj koji piye vode, postaje izvor života. Primatelj postaje onaj koji daje. Kristova milost u duši je kao izvor u pustinji, koji izvire da bi osvježio sve i učinio one koji su blizu smrti željnima da piju vode života.“ – *Želja vjekova, str. 195*

Misionar je onaj tko ispunjava misiju. To je onaj koji je našao Isusa i sada ne može šutjeti; on jedva čeka da primljeno otkrivenje podijeli s drugima.

„Kristov duh je misionarski duh. Prva težnja preporođenog srca je da

i druge dovede Spasitelju.“ – *Velika borba, 70*.

Dragi moj prijatelju, imaš li ti takvo iskustvo u svom životu? Ili možda sjediš i čekaš da netko drugi obavi posao umjesto tebe?

Vrlo često u nama se javljaju sumnje hoćemo li imati uspjeha ili ne. Mi sjedimo, planiramo, održavamo seminare jedni za druge na mjestima gdje nas ima kao drveća u gustoj šumi, i ne idemo dalje od toga. Ali koliko mnogo mjesta i velikih gradova nam upućuje make-donski poziv?

Naredbe za pokret

Vojvoda od Wellingtona jednom je prigodom bio prisutan kad su kršćani raspravljadi o mogućnosti-ma uspjeha djelovanja misionara među neznabوćima. Pozvali su vojvodu da kaže bi li ovaj trud, po njegovom mišljenju, donio rezultate koji bi odgovarali uloženim sredstvima. Stari je vojnik odgovorio:

“Gospodo, kakve ste zapovijedi dobili za rad? Uspjeh nije pitanje o kojemu vi trebate raspravljati. Ako dobro čitam zapovijed koju ste primili, čini mi se da glasi ovako: ‘Podite po svem svijetu, propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju.’ Gospodo, izvršite zapovijed koju ste dobili!” – *Sluge evanđelja, str. 115*.

„Kad biste bez odlaganja krenuli raditi za Krista, anđeli bi otvarali put pred vama, pripremajući srca da prime poruku evanđelja. Kad bi svatko od vas bio živi misionar, poruka za ovo vrijeme brzo bi bila objavljena u svim zemljama, svakom jeziku i plemenu i narodu. To je zadatak koji se mora izvršiti prije nego što Krist dođe u sili i slavi velikoj. Sve pripadnike Crkve pozivam da se najusrdnije mole za duhovnu prosvijetljenost, kako bi mogli shvatiti svoje dužnosti. Surađuje li svatko od vas osobno s Bogom? Ako ne, zašto ne? Kad se namjeravate odlučno prihvati zadatka koji vam je nebom određen?

„Za sve koji su obeshrabreni i potišteni postoji samo jedan lijek-vjera, molitva i rad.“ – 6. *Svjedočanstvo*, 406.

Vrijeme nam istječe...

Imamo još malo vremena za izvršavanje Gospodnjeg naloga, i trebamo imati na umu da sile zla nisu besposlene; neprijatelj i njegove pristalice rade 24 sata dnevno, dok mi za Boga ostavljamo samo mali dio svog vremena, razmišljajući da li da radimo za duše ili ne! Trebamo shvatiti da, kako se približavamo Gospodnjem drugom dolasku, sile zla čine sve napore kako bi sprovele svoje lukave namjere da duše odvedu u propast.

Gnjev neprijatelja sad je sve žešći, kako se približava njegov kraj (*Otkrivenje* 12:12), ali to nas ne treba iznenaditi. Isus je to unaprijed prerekao (*Matej* 24:21; *Ivan* 15:20; 16:2; 2. *Timoteju* 3:1,12).

Teško je riječima opisati progonstva kroz koja su Božja djeca stoljećima prolazila. Mržnja neprijatelja prema Kristovim sljedbenicima nema granica. Od Kristovog doba crkva se odupirala napadima sila tame samo Gospodnjom pomoću. Milijuni su mučeni i ubijeni. Ali njihova smrt bila je sjeme- mnogi krvnici kasnije su došli Kristu, a mnogi svjedoci pogubljenja na gilotinama i gubilištima primili su Krista kao svog osobnog Spasitelja.

Vjera ove istinske Božje djece svjetli kroz stoljeća, nadahnjujući i ohrabrujući Kristove sljedbenike. Bez obzira na to koliko će se Sotona marljivo pokušavati suprotstaviti Božjoj crkvi, on nikada neće zadobiti konačnu pobjedu; Krist ga je već pobijedio na križu, i to je siguran zalog pobjede za Isusove sljedbenike! I kada neki od radnika pogodeni rukom neprijatelja padnu, drugi će istupiti – uzdižući Kristovo mjerilo, idući kroz trnje, držeći se Spasiteljeve ruke. Uskoro će Gospod dovršiti svoje djelo na Zemlji.

Dragi moj prijatelju, bez obzira na prepreke koje ti se nađu na putu, mi imamo jasno Kristovo naređenje: „Idi i propovijedaj!“ Nemamo vremena za gubljenje, za skretanje pažnje na nebitne, prolazne stvari, materijalne potrebe ili planove za svoje blagostanje. Nemamo vremena za odvraćanje od glavnog cilja! Nije važno što Sotona radi, glavno i najvažnije je što čini Bog!

Učenici se nisu uzrujavali niti brinuli o Rimu; zabrane i prijetnje nisu ih mogle uplašiti. Čak i najstrašnije progostvo nije ih zaustavilo u propovijedanju Krista. Sve teškoće nisu samo prokušale njihovu vjeru, već su ju i ojačale!

Čim je Krist organizirao svoju crkvu, Židovi su počeli osjećati još veće ogorčenje prema kršćanima. Započela su strašna progostva i mučenja. Ipak su ovi hrabri junaci vjere, bez straha, s pjesmama, hvalom i molitvama na usnama, primili smrt iz ruku tirana koji nisu razumjeli glavnu stvar: tamo gdje je jedan kršćanin umro, tisuće drugih se rodilo za život s Kristom!

Kad je Sotona kasnije shvatio da na taj način ne može uništiti crkvu, on je primijenio drugačiju taktiku: promijenio je formu ratovanja. U vrijeme Konstantina progostva su prestala, a poganski običaji ušli su u crkvu, ljudski autoritet došao je na mjesto Božjeg, a Božje zapovjedi zamijenjene su ljudskim propisima. Sada je prave kršćane koji su vjerno držali Božje zapovijedi progonila kršćanska crkva po imenu, koja je zapravo služila interesima države.

Kasnije su veliki reformatori izvršili značajno djelo prenošenja Riječi života milijunima ljudi po cijenu svog života. Oni su u opasnim vremenima radili s jednim ciljem – ispuniti Kristov nalog: „I propovijedat će se ovo evanđelje o kraljevstvu po svemu svijetu“ (*Matej* 24:14).

O Jeremiji je napisano: „Ali on je i tamo (u tamnici) govorio o vijestima s neba, ne plašeći se progona.

Gоворио је да је ријеч истине каоoganj ‘затворен у kostima мојим; и измори се задржавајући га, и не могох више.’ (*Jeremija* 20:9).“ – *Proroci i kraljevi*, 294.

Borba se nastavlja i bit će sve intenzivnija; ipak, можемо бити охрабрени осланјајући се на искуства prethodnih naraštaja. Ние ваžно каквим ће се прогонствима neprijatelj služiti и како ће се покушати suprotstaviti poruci; он неће успјети, истинा ће се propovijedati.

Krist je nadvladao u овој борби и Njегова победа припремила је пут побједе и нама. Nemojte se obešrabriti; nemojte бити malodušni: idite hrabro u име Onoga који је већ побијedio и који нам дaje snagu да и ми побиједимо.

Oruđa u Kristovim rukama

Baš као што кипар започинje посао с обићним komadom mramora и služi се oruđem – namjenskim alatom – како би направио predivnu skulpturu, тако и ми можемо бити oruđe u rukama нашег Stvoritelja.

„Počnimo raditi за one koji nisu primili svjetlost... Nama je potrebna živa vjera, која nad otvorenim Josipovim grobom objavljuje да имамо živog Spasitelja који нас води и сирађује с нама. Бог ће izvršiti djelo ако му osiguramo oruđa. Potrebno је да се puno više molimo и да odbacimo svaku sumnju. Moramo sve više и više uzdizati zastavu пред narodom. Ne smijemo zaboraviti да нам је Krist uvijek с desne strane kad objavljujemo slobodu sužnjima i dijelimo kruh života gladnim dušama. Ako budemo imali на уму hitnost i važnost ovog rada, jasno ће нам се отkriti Božje spasenje.

„Neka nam Бог помогне да узмемо свој духовно oruđe и да радимо с најусрднијом ozbiljnošću, с uvjerenjem да су duše ljudi zaishta vrijedni spasenja. Nastojmo se nanovo obratiti. Potrebna нам је prisutnost Svetog Božjeg Duha.“ – 9. *Svjedočanstvo*, 108.

Stanovnike земље треба pouči-

ti, ukoriti i privući, i to djelo treba izvršiti Sveti Duh koji će iskoristiti ljudе kao svoja oruđа. Ako to bude slučaj, možemo li sumnjati u uspjeh misionarskog djela? – Ne, nikada.

Čast i prednost

Gospod nam je ukazao veliku čast – mi možemo postati Njegovi suradnici u djelu spasenja! To nije težak teret, to je velika PREDNOST! „Ako naime navješćujem evanđelje, to mi nije na hvalu — jer potreba me pritišće. No jao meni ako evanđelje ne navješćujem!“ (1. Korinćanima 9:16). Ta prednost da nosiš vijest spasenja svijetu koji je na rubu propasti ponuđeno je tebi, dragi moj prijatelju! Hoćeš li prihvati Božji poziv ili ćeš se držati po strani – odluka je twoja!

„I propovijedat će se ovo evanđelje o kraljevstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svim narodima. I tada će doći svršetak.“ (Matej 24:14). S nama ili bez nas, posao će biti izvršen!

Kad je Isus izgovorio ove riječi, On je bio okružen malom grupom galilejskih ribara. Židovi su Ga odbacili. Veliko djelo trebalo je biti izvršeno započinjući s tom malom grupom. Ova vijest će odjekivati sve dok se ne raširi po svim narodima. Nikakvo progonstvo ju ne može omesti. Naprotiv, progonstva olakšavaju širenje evanđelja.

Pred svakim od nas je izbor: hoće li postati Kristov suradnik u završavanju djela evanđelja ili ne. Možeš pitati: „Što ja mogu napraviti?“ Ako samo sjediš, onda nećeš napraviti ništa – ali ako se prihvatiš posla tamo gdje se nalaziš, uskoro ćeš vidjeti rezultate.

Moć primjera

Nakon velike oluje na obali, tisuće morskih zvijezda nasukale su se na plaži, nervozno pomicući svoje krakove, ali se nisu mogle vratiti u more. Promatrači i fotografi došli su snimati divan ali strašan prizor. Oni su gledali, ali nisu ništa učini-

li kako bi spasili umiruće životinje. Jedan dječak nije mogao izdržati takav prizor. On je brzo uzeo u ruku nekoliko morskih zvijezda i odnio ih u more. Jedan čovjek ga je upitao: „Smijem li znati što to radiš?“

Dječak je zastao, podigao pogled i odgovorio: „Bacam morske zvijezde u ocean. Plima ih je donijela na obalu i one se ne mogu same vratiti u more. Kada se sunce podigne, one će uginuti, osim ako ih ne vratim nazad u vodu.“ Čovjek je odgovorio: „Na ovoj plaži je sigurno nekoliko desetina tisuća morskih zvijezda. Nećeš moći napraviti nešto značajno.“ Dječak se sagnuo, podignuo još jednu morskou zvijezdu i bacio je koliko je mogao daleko u ocean. Zatim se okrenuo, nasmiješio i rekao: „Za ovu morskou zvijezdu to je bilo nešto značajno.“

U njegovom poduhvatu uskoro mu se pridružio i taj čovjek, zatim su se priključili i ostali, i sve više i više ljudi se prihvatile cilja da napravi nešto značajno. Tako su, zahvaljujući upornosti ovog dječaka skoro sve morske zvijezde bile spašene, iako su bile osuđene na smrt! Dragi moj prijatelju! Istina je da ne možeš pomoći svakome, ali možeš pomoći onima koji su ti

blizu! Pomozi onda bar jednoj osobi koja propada da nađe put spašenja!

Ako bi se tvoj život danas iznenada završio, jesli li ikad pomislio: „Što sam ja osobno napravio za Gospoda?“

„Ja te stoga zaklinjem pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom koji ima suditi žive i mrtve o pojaku svojemu i kraljevstvu svojemu, propovijedaj Riječ; budi spreman — u vrijeme i nevrijeme; prekori, zaprijeti, opomeni — sa svom strpljivošću i poukom.“ (2. Timotej 4:1,2).

„Kraj je blizu, približava nam se tiho i neprimjetno, bešumno kao ‘lupež noću’. Neka Gospod da da ne spavamo kao što to neki čine, nego da bdijemo i budemo trijezni. Istina će uskoro veličanstveno trijumfirati, a s njom i svi oni koji se odluče biti ‘Bogu pomagači’. Vrijeme je kratko; uskoro će doći noć kad nitko ne može raditi. Oni koji imaju svjetlost sadašnje istine moraju požuriti da primljenu istinu predaju i drugima.“ – 9. Svjedočanstvo, 137.

Istina će uskoro trijumfirati. Djelo spasenja bit će završeno. Budi sudionik tog trijumfa!



Ja sam s vama u sve dane

Ovidiu Nasui, Njemačka

Svoj veliki nalog da se ide i da se nauče svi narodi, Isus zaključuje jednim uvjerenjem: „I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta. Amen“ (Matej 28:20).

Dok proučavamo svetu povijest Božjeg naroda, jedna stvar privlači našu pažnju i ostavlja na nas snažan dojam: način na koji se Bog odnosi prema svom narodu, način na koji ih je vodio, Njegova ljubav, dugo trpljenje, pravednost i odanost koje nadilaze svo ljudsko razumijevanje i tumačenje. Svako iskazivanje Njegove prisutnosti, Njegove stvaralačke moći, Njegove vrhovne vladavine, Njegove prirode

i Njegovog zakona uvjeravaju nas da je Bog ljubav, da je oduvijek bio i da će takav zauvijek biti. Božja ljubav obuhvaća sreću i blagoslov svih živih bića. U svojoj Riječi Bog često obećava da će biti sa svojom djecom, da će ih svojim providnjem voditi i blagosloviti i da ih nikada neće napustiti. To obećanje On je ispunio točno onako kako je i obećao.

Pouka od orla

Mojsije opisuje način na koji je Gospod vodio Židove na putovanju kroz pustinju: „Kao što orao bdije nad gnijezdom svojim, lebdi nad

svojim mladima, šireći krila svoja, uzimajući ih i noseći ih na svojem perju, tako je sâm Gospod njega vodio, tuđega boga ne bijaše s njim.“ (Ponovljeni zakon 32:11,12).

Kakav divan opis! Za orlice grijezdo predstavlja sigurnost, udobnost, mir; sve im je dostupno, osigurana im je hrana. U svom gnijezdu ptići se osjećaju sigurno, kao kod kuće. Što bi se dogodilo kad bi mladi orao proveo cijeli život u gnijezdu? Bi li se skladno razvijao? Bi li postao predivno razvijen orao? Sigurno ne. Bio bi orao nesposoban letjeti, nesposoban služiti se krilima, postao bi lijen, sebičan, očekujući da se o

njemu uvijek netko brine; ostao bi orao bez motivacije, živio bi uza-lud, bez ikakvog cilja. Ali vidite, dolazi trenutak kad orao roditelj protresa grijezdo i uči svoje mlade letjeti. Tako orlić konačno postaje odrastao, impozantan orao, koji pomoću svojih širokih krila luta po nebeskim prostranstvima, suočava se s olujom i osigurava sebi hranu. Naš orao se od tog trenutka počinje suočavati sa životom, postaje sposoban sebi napraviti grijezdo i osnovati svoju obitelj. Kad se Mojsije u stihovima svoje pjesme poslužio slikom orla, on je samo govorio o svom osobnom iskustvu, kao i o iskustvu naroda, koje su stekli s Bogom tijekom svog života. To je precizan opis beskonačne Božje ljubavi i brige za njih i načina na koji je On nježno i mudro postupao sa svojim narodom i vodio ga.

Neke aspekte ovdje treba spomenuti:

1. Bog je protresao njihovo „grijezdo“

Još od Abrahamovog doba, Bog je „protresao grijezdo“ svojih izabranih. Često su oni morali biti odvojeni od svojih dragih obitelji, svog doma, svoje zemlje, postajući stranci i došljaci u potrazi za boljom domovinom. Oni nisu živjeli u udobnosti, njihov život nije bio lak. Njih su progonili Božji neprijatelji, a često su i žalostili Gospoda svojom nevjernošću, idolopoklonstvom, neposlušnošću i pobunom – a sve to je imalo bolne i dugoročne posljedice.

2. On se brinuo o njima

Bog se svo vrijeme brinuo o njima, skrbio za njih; Njegove su oči bdjele nad njima dan i noć, i nije im se dogodila ništa suprotno Njegovoj volji.

3. On je širio svoja krila, noseći ih na njima

Često je, kad su oni bili u opasnosti da posustanu, Gospod intervenirao i

pružio svoju moćnu ruku da im pomogne. U sjeni Njegovih krila oni su stalno bili zaštićeni. On ih nije ostavio da se spotaknu o kamen nogama svojim (*Psalam 91:12*). David je, sjećajući se slike kojom se koristio Mojsije, rekao kasnije u jednom svom psalmu: „Svojim će te perjem zakriliti, i pod Njegova ćeš se krila skloniti; istina Njegova bit će ti štit i oklop.“ (*Psalam 91:4*).

4. Bog je sigurno vodio svoj narod

Izraelova djeca nisu svoju sigurnost našla u „grijezdu“, niti kod kuće, u svom šatoru ili u svojoj zemlji – Bog je bio njihova sigurnost. Stvarnost Njegove prisutnosti bila je razlog njihove sigurnosti. Vjernima je Bog u sva vremena bio otac, majka, sestra, brat, utočište i sigurnost. Kako je divno imati takvog Boga!

Ako još dublje razmišljamo o ovoj temi, vidjet ćemo da je Božje obećanje da će biti sa svojim narodom, posebice s onima koje je On izabrao da vode Njegov narod – patrijarsima, prorocima i ljudima vjere – svakako bilo ispunjeno.

Obećanje Izaku

„Ja sam Bog Abrahama, oca tvojega. Ne boj se, jer ja sam s tobom! I blagoslovit ću te i potomstvo ti umnožiti zbog Abrahama, sluge svojega.“ (*Postanak 26:24*).

Obećanje Jakovu

„I gle, ja sam s tobom; i čuvat ću te kamo god podeš, i dovest ću te natrag u ovu zemlju; jer neću te ostaviti dok ne izvršim što sam ti rekao.“ (*Postanak 28:15*).

Obećanje Jošui

„Nitko se neće održati pred tobom u sve dane života tvojega. Bit ću s tobom kao što sam bio s Mojsijem; neću te zapustiti niti ću te ostaviti.“ (*Jošua 1:5*).

David dobiva ohrabrenje u krizi

„David je naoko bio lišen svake ljudske potpore. Sve što je bilo drago

njegovom srcu na zemlji bilo mu je oduzeto. Šaul ga je istjerao iz njegove zemlje, Filistejci su ga istjerali iz svog tabora, Amalečani su opljačkali grad, njegove žene i djeca postali su zatočenici, a njegovi vlastiti prijatelji udružili su se protiv njega i prijetili mu smrću. U ovim trenucima najtežeg jada David je, umjesto da dopusti da njegov um počiva na ovim mučnim okolnostima, ozbiljno usmjerio pogled na Boga za pomoć. On se ‘ohrabri u Jahvi’. Sjetio se svog prošlog života prepunog iskustava. Je li ga Bog ikada odbacio? Njegova je duša oživjela kad se prisjetio mnogih dokaza Božje milosti.“ – *Patrijarsi i proroci, str. 692*

David hrabri Salomona

„Budi jak i odvažan, i radi! Ne boj se i ne strahuju, jer Gospod, Bog — moj Bog — bit će s tobom. On te neće napustiti niti će te ostaviti.“ (1. *Ljetopisa 28:20*).

Obećanja ispunjena

Sva do sada spomenuta obećanja divno su ispunjena u životu Božjeg naroda. Gospod je izabrao svoj narod da svjedoči za Njega, o Njegovoj ljubavi i milosti u riječima i djelima, gdje god da se nalazi. Mojsije govori: „Ta po čemu bi se onda znalo da smo ja i tvoj puk našli milost u tvojim očima? Zar ne po tome što ti ideš s nama? Time ćemo se ja i tvoj puk razlikovati od svakoga puka na licu zemlje.“ (*Izlazak 33:16*).

To je bila Mojsijeva želja, da ih Božja prisutnost izdvoji od ostalih naroda, a Gospod je bio spreman pomoći im u tome.

Ovo obećanje ispunjeno je u kršćanstvu: „Gle, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel, što je u prijevodu: Bog je s nama.“ (*Matej 1:23*).

„Otkako je Isus došao prebivati među nama, znamo da Bog pozna je naše kušnje i suočjeća s nama u našim žalostima. Svaki Adamov sin i kći mogu shvatiti da je naš Stvoritelj prijatelj grješnicima. Jer, u svakom

nauku o milosti, u svakom obećanju radosti, u svakom činu ljubavi, u svakoj božanskoj privlačnoj sili koja se otkrila u Spasiteljevu životu na Zemlji, mi vidimo da je "S nama Bog". -*Želja vjekova, str. 24.*

Najveći Misionar ikada

„Spasitelj je stupao u dodir s ljudima kao Onaj kojem je na srcu bilo njihovo dobro. On im je pokazao svoju naklonost, služio im u njihovim potrebama i zadobivao njihovo povjerenje. Zatim ih je pozvao: "Hajdete za mnom." – *Zdravlje i sreća, str. 143.*

Poslanje učenika i Kristovo obećanje

Krist je učenicima ostavio nalog i obećao im da će biti s njima.

Sin Čovječji je pretrpio prijezir, vrijedanje i izrugivanje u ovom svijetu, i samo što se nije uznio nazad na nebo, međutim, „sad, kad se spremao uzaći na svoje prijestolje slave razmatrajući nezahvalnost naroda što ga je došao spasiti hoće li povući od njih svoju sućut i ljubav? Hoće li se Njegova ljubav usredotočiti na ono kraljevstvo u kojem Ga cijene i u kojem bezgrešni anđeli čekaju da izvrše Njegov nalog? Ne, Njegovo obećanje onima koje voli i koje ostavlja na Zemlji glasi: **"Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta."** (*Matej 28:20.*) -*Želja vjekova, str. 830.*

„Iako se služba morala premjestiti iz zemaljskog u nebeski Hram; iako će svetište i naš Veliki svećenik biti nevidljiv za ljudske oči, ipak učenici neće trpjeti nikakav gubitak. Oni neće doživjeti nikakav prekid svoje zajednice niti smanjenje sile zbog Spasiteljeve odsutnosti. Dok Isus služi u nebeskom Svetištu, On također služi i u Crkvi na Zemlji preko svojega Duha. On je sakrivен od naših očiju, ali se Njegovo obećanje dano na rastanku ispunjava: **"Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta."** (*Matej 28:20*) Premda svoju silu prenosi svojim

slugama, Njegova je prisutnost, koja daje snagu, još u Njegovoј Crkvi.“ – *Želja vjekova, str. 166.*

Božje posebno djelo za tebe i s tobom

„Bog uzima ljudе takve kakvi jesu, s osnovnim crtama u karakteru, i obučava ih za svoju službu, ako žele prihvati Njegov red i učiti od Njega. Oni nisu izabrani zato što su savršeni, već unatoč svom nesavršenstvu; kroz poznавanje i provođenje istine, kroz Kristovu milost, mogu biti preobraženi u Njegovo obliče.“ -*Želja vjekova, str. 294.*

Kako bi ljudskom rodu mogao donijeti spasenje, Kristu je bila potrebna ljudska priroda. On je na sebe uzeo ljudsku prirodu i postao sudionik u njoj; bio je iskušan u svemu kao i mi, a ipak je ostao bezgrešan. Kakvo je, s druge strane, naše stanje? Nama kao ljudskim bićima potrebno je božansko, sila izvana, da ponovo uspostavi Njegov lik u nama. Potreban nam je On, da nas sposobi da sve više i više odražavamo Kristov karakter, da Isus živi u nama; tada ćemo biti u stanju ispuniti djelo koje nam je povjereneno. Drugim riječima, svatko od nas mora postati sudionik u božanskoj prirodi. Kad se dogodi ovo jedinstvo, ili stapanje, imat ćemo nebo u svom srcu, a slaba ljudska priroda bit će u stanju održati Božje zapovijedi i više ne grijesiti. Kakvo veličanstveno dostignuće!

„Kristovi sljedbenici trebaju raditi kao i On. Trebamo nahraniti gladne, obući neodjevene i utješiti nevoljne i ucviljene. Trebamo služiti očajnicima i nadahnuti nadom beznadne. Tada će se i na nama ispuniti obećanje: "Pred tobom će ići tvoja pravda, a Slava Jahvina bit će ti zalaznicom." (*Izajaja 58,8*)“ – *Želja vjekova, str. 350.*

Dragi moji, u našem životu se trebaju vidjeti i osjetiti pravedna djela svetih. Ona će svjedočiti o pravednosti našeg Gospoda Isusa, u kojoj

svakoga dana sudjelujemo. Pravednost se odnosi na čistoću srca i ispravnost života, usklađivanje i srca i života s božanskim zakonom kroz Krista koji boravi u duši. Nećemo se zadovoljiti samom pomisli da je Krist umro, plativši cijenu otkupljenja za nas na Golgoti kako bi postao naša pravednost. Više od toga, mi ćemo usrdno željeti Isusovu pravednost, koju nam je On spreman dodijeliti dan za danom, kako bi postala dio našeg života. Sprovedimo zato tu pravednost aktivno u djelu, vjerom, kroz djela ljubavi, dok svakodnevno napredujemo u vjeri. Samo će tako i u našem slučaju biti ispunjeno Kristovo obećanje: „Evo ja sam s vama u sve dane.“

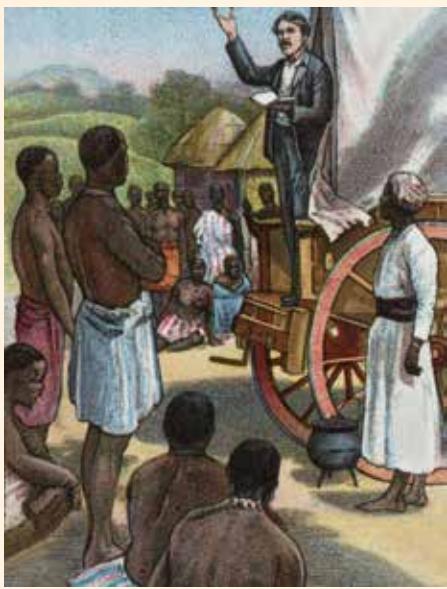
Kako će ljudi znati da smo Kristovi učenici? Sjećate li se što je Mojsije pitao Boga? „Ta po čemu bi se onda znalo da smo ja i tvoj puk našli milost u tvojim očima? Zar ne po tome što ti ideš s nama? Time ćemo se ja i tvoj puk razlikovati od svakoga puka na licu zemlje.“ (*Izlazak 33:16.*)

Dragi moji, neka nas Bog blagoslovi, kako bismo mogli postati poseban narod, ponizan narod, da se bojimo Boga i damo Mu slavu, da časno predstavljamo Njegov karakter na zemlji i da Ga ne razočaramo.

Svjedočanstva vjernih misionara

David Livingstone:

1856. godine, nakon 15 godina teškog i neprekidnog rada, Livingstone se vratio u Englesku da vidi svoju suprugu i djecu, od kojih je bio rastavljen četiri godine. U Engleskoj je dočekan s velikim poštovanjem. Svugdje su ga zvali da govori o svojim iskustvima u Africi. Sveučilište u Glasgowu odlikovao ga je posebnim počasnim doktoratom. Studenti nevjernici planirali su mu se rugati, izviždati ga i otjerati s pozornice, jer se nisu slagali s tim da mu se dodjeli ova titula. Ali kada se on pojavio pred njima, obraza izgorjelih od afričkog sunca, ramena koje su pokidali



lavlji zubi, svi su bili duboko dirnuti. Sada su u njemu gledali čovjeka koji se odrekao svega. Samopožrtvovnost i patnja bili su urezani na njegovom licu. Pred njihovim očima stajao je Božji svetac. Nitko nije izustio ni riječi. Vladala je svečana tišina, kao na groblju.

Livingstone je govorio o velikim potrebama Afrikanaca i o iskustvima koje je tamo stekao. Završavajući svoje izlaganje, rekao je: „Sada se vraćam. Ali želio bih vam reći da je ono što me održalo u svim teškoćama, iskušenjima i samoći bilo obećanje: ‘**Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka.**’“

Hudson Taylor:

„O! Biti pun znanja o Božjoj volji i o osjećaju Isusove prisutnosti, biti jedno s Njim u tolikoj mjeri da Njegov život teče tvojim venama, da se On služi tvojim usnama kako bi izgovorio svoje riječi, tvojim licem kako bi nam pokazao svoj lik pun strpljenja i ljubavi, tvojim rukama kako bi radile za Njega.“

Komad papira na kojem su zabilježene Taylorove misli, žučasti papirić koji je nosio sa sobom dan za danom, pokazuje nam tajnu njegovog života vjere. Na njemu piše:

„Gospode Isuse, budi mi jasna i živa stvarnost, prisutniji pogledu moje vjere nego bilo koja vidljiva

stvar, draži i bliži nego bilo koje zemaljsko dobro!“

Ellen G. White:

25. siječnja 1915. godine Božja sluškinja posvjedočila je: „Gospod je moj pomoćnik, Gospod je moj Bog, i ja ne sumnjam. Da nisam shvatila da je On moj vodič i moj zaklon, recite mi u što bih se mogla pouzdati? Ja tako vjerujem u Boga da će On utvrditi moje stope na gori Sion tako čvrsto kao što živim i dišem; i tu vjeruću održati dok god sam živa.“ – *Life Sketches*, 442.

Nedugo nakon nesreće u kojoj je slomila kuk, ona je svjedočila o svom Spasitelju: Isus je moj blaženi Otkupitelj i ja Ga volim cijelim svojim bićem.“ I opet: „Ja vidim svjetlost u Njegovoj svjetlosti. Imam radost u Njegovoj radosti, i mir u Njegovom miru. Vidim milost u Njegovoj milosti, i ljubav u Njegovoj ljubavi...“

U jednom razgovoru ona je izjavila: „Moja hrabrost utemeljena je u mom Spasitelju. Moje djelo je skoro završeno. Gledajući u prošlost, ne osjećam ni najmanju potištenost ili obeshrabrenost. Tako sam zahvalna što me Gospod sačuvao od očajanja i obeshrabrenosti, i što i dalje mogu uzdizati barjak. Poznajem Onoga koga volim, u koga se uzda moja duša.“ – *Life Sketches*, 443, 444.

Nekoliko dana prije nego što je umrla, njezine posljedne riječi njezinom sinu bile su: „Znam kome vjerujem. Bog je ljubav. Uskoro ćemo svi biti kod kuće.“ – *Life Sketches*, 449.

Ranije u svom životu, napisala je: „Promatrajući našu prošlost, putujući svakim korakom u napredovanju do našeg sadašnjeg stanja, mogu reći – slava Bogu! Kad gledam što je Bog učinio, ispunjena sam divljenjem i pouzdanjem u Krista kao vođu.“ – *Life Sketches*, 196.

Dobrodošli!

„Sjećanje na obećanje o drugom Kristovom dolasku moralo je uvijek biti živo i svježe u duši Njegovih učenika. Taj isti Isus kojeg su vidjeli kako se uzdiže u nebo, ponovno će doći uzeti k sebi sve one koji su se ovdje posvetili Njegovoj službi. Onaj isti glas koji im je rekao: ‘**Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka, poželjet će im dobrodošlicu u kraljevstvu nebeskom.**’“ – Djela apostola, 23.

Dragi Kristov učeniče, dragi misionaru, budi vjeran do kraja; nemoj se umoriti na putu. Podigni pogled u vjeri, i čut ćeš nježan Isusov glas kako ti govori: „**Dobrodošao!**“

Kakav slavni susret!

Zaključak

Moja draga braćo u Isusu, u godini u koju ćemo uskoro zakoračiti držimo sljedeće misli svježe u svojem umu sve do dolaska našeg Gospoda Isusa: „Nemamo razloga da se bojimo za budućnost, osim ako zaboravimo put kojim nas je Gospod vodio i poučavao u prošlosti.“

Neka nam Gospod pomogne da ne zaboravimo povijest našeg naroda, da ju ne bismo morali ponoviti. Ostanimo na stazi kojom nas je Gospod vodio, ne zaboravimo čemu nas je On učio po pitanju naše prošlosti i temelja naše vjere, temelja koji su naši preci postavili uz mnogo napora i žrtava, milošću i pomoću našeg Gospoda Isusa. I mi sa sigurnošću možemo reći: „Eben-ezer“ – do ovdje nam je Gospod pomogao! „Emanuel“ – Bog je bio i je sanaš! Još jednom zahvaljujemo Bogu na Njegovom obećanju koje nas svakodnevno prati, i koje će ostati kao sidro našeg života: „**Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka!**“ Amen!

GLASNIK

reformacije

Ustajte, noć će doći —
ustajte zorom svi!
Radite već od jutra:
noć brzo dolazi!
Dokle još Isus radi,
rade i vjerni svi!
Jer noć će brzo doći,
prestat će svaki rad!

Ustajte, noć će doći —
radite dok je dan!
Trud za spasenje bližnjih
nek' bude radostan!
Riječi i djela naša
za Boga svjedoče,
zato o, brate, sestro,
Bogu posveti se!

Ustajte, noć će doći —
bliži se svijetu kraj!
Hoće li tvoji bližnji
ući u Božji raj?
Hoćeš li svoje sresti
u onaj slavni dan?
O, radi sada dok je
milosti Božje dan!